

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ...008.../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...5 ມັງກອນ 2024...

ລັດຖະດໍາລັດ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 108/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ພະຈິກ 2023 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 38/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 20 ທັນວາ 2023.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **108** / ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **20 / 11 / 23**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 63/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ທັນວາ 2015 ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1;

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ສະບັບເລກທີ 82/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2020 ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 6 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IX ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງ ກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະຕອນ ບ່າຍຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2023 ແລະ ຖືກພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ໃນວາລະຕອນບ່າຍຂອງວັນທີ 20 ພະຈິກ 2023.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງ ຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສົມພອນ ພົມວິຫານ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 50 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ພະຈິກ 2023

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການປົກປ້ອງສິດທາງດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາ ເພື່ອຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ຫົວຄິດປະດິດສ້າງ, ການປະດິດຄິດແຕ່ງ, ເສດຖະກິດພູມປັນຍາ, ການພັດທະນາ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ນະວັດຕະກຳ ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ສັງຄົມ ແນໃສ່ສົ່ງເສີມ ການຄ້າ, ການລົງທຶນ ແລະ ຄວາມສາມາດ ໃນການແຂ່ງຂັນ ຕາມກົນໄກເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ, ຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ຊັບສິນທາງປັນຍາ ແມ່ນ ຜົນງານທີ່ໄດ້ມາຈາກສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ປະດິດສ້າງ ແລະ ປະດິດຄິດແຕ່ງຂຶ້ນມາ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ໝາຍເຖິງ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ໃນຂົງເຂດ ອຸດສາຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ, ກະສິກຳ, ການປະມົງ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ;

2. ສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ;
3. ສິດທິບັດ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານຢັ້ງຢືນທີ່ເປັນທາງການຈາກການຈັດຕັ້ງລັດ ເພື່ອປົກປ້ອງການປະດິດສ້າງໃໝ່ ທີ່ມີຂັ້ນຕອນການປະດິດສ້າງ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າສູ່ການຜະລິດອຸດສາຫະກຳໄດ້;
4. ການປະດິດສ້າງ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ວິທີການທາງດ້ານເຕັກນິກ ເພື່ອສ້າງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ກຳມະວິທີການຜະລິດໃໝ່ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາສະເພາະໃດໜຶ່ງ;
5. ອະນຸສິດທິບັດ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານຢັ້ງຢືນທີ່ເປັນທາງການຈາກການຈັດຕັ້ງລັດ ເພື່ອປົກປ້ອງສິ່ງປະດິດ;
6. ນະວັດຕະກຳ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ກຳມະວິທີການຜະລິດ ແລະ ປະສົບການດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ປະດິດສ້າງ, ບໍລິການ, ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນ, ສິນຄ້າທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ ໃນຮູບແບບໃໝ່ ອອກສູ່ສັງຄົມ;
7. ສິ່ງປະດິດ ໝາຍເຖິງ ຜົນງານການປະດິດໃໝ່ ທີ່ໄດ້ຈາກການປັບປຸງທາງດ້ານເຕັກນິກ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ທີ່ບໍ່ສູງຄ່າການປະດິດສ້າງ ເພື່ອປັບປຸງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ກຳມະວິທີການຜະລິດໃໝ່;
8. ແບບອຸດສາຫະກຳ ໝາຍເຖິງ ຮູບແບບ ຫຼື ຮູບຮ່າງ ຂອງຜະລິດຕະພັນ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຮູບຮ່າງ, ລວດລາຍ, ເສັ້ນສາຍ, ສີສັນ ແລະ ອື່ນໆ;
9. ເຄື່ອງໝາຍ ໝາຍເຖິງ ສັນຍາລັກໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສັນຍາລັກລວມກັນ ທີ່ສາມາດຈຳແນກສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ແຕກຕ່າງຈາກສັນຍາລັກຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ;
10. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 9 ຂອງມາດຕານີ້ ເພື່ອນຳໃຊ້ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທັງເປັນການຈຳແນກ ລະຫວ່າງ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການນີ້ ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການອື່ນ;
11. ເຄື່ອງໝາຍລວມໝູ່ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ນຳໃຊ້ຮ່ວມກັນໂດຍວິສາຫະກິດ ໃນກຸ່ມດຽວກັນ ຫຼື ໂດຍສະມາຊິກຂອງສະມາຄົມ, ສະຫະກອນ, ອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ຂອງລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ ຫຼື ກຸ່ມບຸກຄົນ;
12. ເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ເຈົ້າຂອງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ນຳໃຊ້ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງນັ້ນ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄຸນລັກສະນະ ທີ່ພົວພັນເຖິງທີ່ມາ, ວັດຖຸດິບ ແລະ ວິທີການຜະລິດສິນຄ້າ ຫຼື ວິທີການໃຫ້ການບໍລິການ, ຊະນິດ, ຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ;
13. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ມີຊື່ສຽງ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ຮັບຮູ້ກັນໂດຍທົ່ວໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ ລວມທັງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ມີການຮັບຮູ້ຈາກຜົນຂອງການສົ່ງເສີມເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ ຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
14. ວົງຈອນລວມ ໝາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ຫຼື ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ຊຶ່ງສ່ວນປະກອບຕ່າງໆ ຂອງຜະລິດຕະພັນ ແມ່ນ ສ່ວນປະກອບທີ່ໃຊ້ການໄດ້ ແລະ ສ່ວນເຊື່ອມຕໍ່ບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດ ຖືກເຊື່ອມຕໍ່

ປະສານຮ່ວມເຂົ້າກັນຢູ່ໃນ ແລະ/ຫຼື ຢູ່ເທິງວັດຖຸເຄິ່ງຊັກນໍາໄຟຜ້າ ແລະ ຜະລິດຕະພັນນັ້ນ ມີຈຸດປະສົງປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ ທາງດ້ານເອເລັກໂຕຣນິກ;

15. ວັດຖຸເຄິ່ງຊັກນໍາໄຟຜ້າ (Semiconductor) ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸທີ່ມີໜ້າທີ່ນໍາກະແສໄຟຜ້າ ເຊື່ອມຕໍ່ ລະຫວ່າງ ຕົວນໍາ ກັບ ສະນວນກັນໄຟຜ້າ;

16. ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ໝາຍເຖິງ ການຈັດວາງວົງຈອນລວມ ທີ່ສະແດງອອກໃນຮູບແບບສາມມິຕິໃດກໍຕາມ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍມີສ່ວນປະກອບໜຶ່ງ ທີ່ໃຊ້ການໄດ້ ແລະ ສ່ວນເຊື່ອມຕໍ່ບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດ ຂອງ ວົງຈອນລວມ ຫຼື ການຈັດວາງວົງຈອນລວມໃນຮູບແບບສາມມິຕິເຫຼົ່ານັ້ນ ເຮັດຂຶ້ນມາເປັນວົງຈອນລວມທີ່ມີ ຈຸດປະສົງສໍາລັບການຜະລິດ;

17. ຖິ່ນກຳເນີດ ໝາຍເຖິງ ຊື່ ຫຼື ສັນຍາລັກ ທີ່ບົ່ງບອກທີ່ມາຂອງສິນຄ້າຈາກ ດິນແດນ, ເຂດ ຫຼື ທ່ອງຖິ່ນຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນ ຄຸນລັກສະນະສະເພາະສໍາຄັນພາໃຫ້ສິນຄ້າມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຊື່ສຽງ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນ ທີ່ຕິດພັນກັບ ແຫຼ່ງທີ່ມາທາງພູມສາດ;

18. ພັນພືດ ໝາຍເຖິງ ກຸ່ມຂອງພືດ ທີ່ມີລັກສະນະທາງຝຶກສາສາດ ຢ່າງດຽວກັນ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນຮູ້ຈັກ ກັນທົ່ວໄປ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງວ່າ ນັກປັບປຸງພັນພືດ ຈະໄດ້ຮັບສິດເຕັມສ່ວນຕາມເງື່ອນໄຂ ຫຼື ບໍ່ ກໍຕາມ ຊຶ່ງສາມາດ ກຳນົດຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆ ທີ່ເປັນຜົນມາຈາກ ປະເພດພັນທຸກຳໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເພດພັນທຸກຳຮ່ວມກັນ, ມີຄວາມແຕກຕ່າງ ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຄຸນລັກສະນະ ໃນພືດຊະນິດດຽວກັນ, ມີຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະ ມີຄວາມ ຄົງຕົວ ໃນເວລານໍາໄປຂະຫຍາຍພັນ;

19. ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພືດ ໝາຍເຖິງ ພືດ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງພືດດັ່ງກ່າວ ເຊັ່ນ ຫົ່ນ, ເຫງົ້າ, ແກ່ນ ແລະ ກິ່ງ ທີ່ສາມາດນໍາມາຂະຫຍາຍພັນເປັນພືດໃໝ່;

20. ນັກປັບປຸງພັນພືດ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ທີ່ຄົ້ນພົບ ແລະ ພັດທະນາພັນພືດ ຫຼື ບຸກຄົນ ທີ່ເປັນຜູ້ວ່າ ຈ້າງ ຫຼື ມອບໝາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ປັບປຸງພັນພືດ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ຮ່ວມກັນ ປັບປຸງພັນພືດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ລວມທັງຜູ້ສືບທອດສິດ ຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ;

21. ລິຂະສິດ ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕໍ່ຜົນງານປະດິດຄົດແຕ່ງຂອງ ດິນເອງ ທາງດ້ານສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ຫຼື ວິທະຍາສາດ;

22. ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕໍ່ຜົນງານທາງ ດ້ານການ ສະແດງ, ບັນທຶກສຽງ, ລາຍການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າ ລະຫັດ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ;

23. ຜົນງານ ໝາຍເຖິງ ການປະດິດຄົດແຕ່ງຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ໃນຂົງເຂດ ສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດ ຊຶ່ງສະແດງອອກ ດ້ວຍຮູບແບບ ຫຼື ວິທີການໃດໜຶ່ງ;

24. ຜົນງານທີ່ສືບເນື່ອງຈາກລິຂະສິດ ໝາຍເຖິງ ຜົນງານທີ່ອີງໃສ່ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຜົນງານທີ່ມີຢູ່ ແລ້ວ ຊຶ່ງມີການ ແປ, ປັບປຸງ, ປະສານດິນຕີ, ດັດແກ້, ປ່ຽນຮູບ, ໃຫ້ຄວາມໝາຍ ແລະ ປ່ຽນແປງອື່ນ ຂອງຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດໃດໜຶ່ງ;

25. ການເຜີຍແຜ່ຜົນງານລິຂະສິດ ໝາຍເຖິງ ການນໍາເອົາຜົນງານອອກສູ່ສາທາລະນະຊົນ ໂດຍໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດຈາກຜູ້ປະດິດຄົດແຕ່ງຜົນງານ ຊຶ່ງມີຈຳນວນສໍານຳພຽງພໍ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່

ເໝາະສົມຂອງສາທາລະນະຊົນ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງລັກສະນະຂອງຜົນງານ. ສຳລັບການສະແດງ ລະຄອນ, ດົນຕີ ປະກອບລະຄອນ, ຜົນງານການສ້າງຮູບເງົາ ຫຼື ຜົນງານດົນຕີ, ການເລົ່າຜົນງານວັນນະກຳໃນທີ່ສາທາລະນະ, ການສື່ສານດ້ວຍສາຍ ຫຼື ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຂອງຜົນງານວັນນະກຳ ຫຼື ສິລະປະກຳ, ການວາງສະແດງ ຜົນງານສິລະປະ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຂອງຜົນງານດ້ານສະຖາປັດຕະຍະກຳ ຈະບໍ່ຖືວ່າແມ່ນການເຜີຍແຜ່ຜົນງານ;

26. ການເຜີຍແຜ່ຜົນງານສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາ ສຳເນົາການບັນທຶກ ການສະແດງ ຫຼື ການບັນທຶກສຽງ ອອກສູ່ສາທາລະນະຊົນ ໂດຍໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກຜູ້ຖືສິດ ເພື່ອຕອບ ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ເໝາະສົມຂອງສາທາລະນະຊົນ;

27. ການຜະລິດຊຳຜົນງານລິຂະສິດ ໝາຍເຖິງ ການອັດສຳເນົາ ຜົນງານ ຫຼື ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ສິ່ງທີ່ ພົວພັນເຖິງ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ ລວມທັງການອັດສຳເນົາ ຜົນງານ ຫຼື ການບັນ ທຶກສຽງ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແບບຖາວອນ ຫຼື ຊົ່ວຄາວ;

28. ການບັນທຶກສຽງ ໝາຍເຖິງ ການບັນທຶກສຽງ ຂອງການສະແດງ ຫຼື ຂອງສຽງອື່ນ ລົງໃສ່ອຸປະ ກອນບັນທຶກ ເຊັ່ນ ແຜ່ນສຽງ, ກະແຊັດ, ແຜ່ນເລເຊີດິສ, ແຜ່ນຊີດິຣອມ ຫຼື ການບັນທຶກສຽງ ດ້ວຍວິທີອື່ນ;

29. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາຜົນງານອອກສູ່ສາທາລະນະຊົນ ທາງວິທະຍຸ ກະຈາຍສຽງ ຫຼື ທາງໂທລະພາບ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ເຊັ່ນ ອິນເຕີເນັດ, ການສົ່ງຜ່ານສັນຍານ ດາວທຽມ, ການຮັບສົ່ງສັນຍານສຽງ ຫຼື ພາບ ແລະ ສຽງ ດ້ວຍລະບົບໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ;

30. ສິລະປະບັບໃຊ້ ໝາຍເຖິງ ສິລະປະ ທີ່ໄດ້ມີການບັບປຸງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນ;

31. ວັນບຸລິມະສິດ ໝາຍເຖິງ ວັນທີ່ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ໄດ້ຍື່ນຂໍຈົດທະບຽນ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ຢູ່ສຳນັກງານອື່ນ ຫຼື ຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງມີຜົນໃຊ້ໄດ້ກ່ອນໜ້ານີ້;

32. ການຫາຜົນປະໂຫຍດ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນການ ຫຼື ການສະເໜີ ທີ່ຈະດຳເນີນການໃດໜຶ່ງ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການອະນຸຍາດຂອງຜູ້ຖືສິດ ໂດຍມີ ຫຼື ບໍ່ມີຄຳຕອບແທນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ;

33. ລະຫັດກຳເນີດ (Source Code) ໝາຍເຖິງ ລະຫັດຄຳສັ່ງ ຫຼື ພາສາຂອງໂປຣແກຣມ ທີ່ມະນຸດ ຂຽນຂຶ້ນເປັນພາສາຄອມພິວເຕີ ຊຶ່ງມະນຸດສາມາດອ່ານ ແລະ ເຂົ້າໃຈໄດ້ ເພື່ອຄວບຄຸມລະບົບການເຮັດວຽກ ຂອງລະບົບຄອມພິວເຕີ ຫຼື ການໃຊ້ງານທົ່ວໄປ ຈົນເຖິງການນຳໃຊ້ວຽກງານສະເພາະ;

34. ລະຫັດວັດຖຸ (Object Code) ໝາຍເຖິງ ລະຫັດຄຳສັ່ງ ຫຼື ພາສາຂອງໂປຣແກຣມ ຊຶ່ງແປມາ ຈາກພາສາຕົ້ນກຳເນີດ ໂດຍຕ້ອງໃຊ້ໂປຣແກຣມຊ່ວຍແປ ເພື່ອນຳໃຊ້ລະບົບສະເພາະໃດໜຶ່ງໃນຄອມພິວເຕີ.

ມາດຕາ 4 (ບັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ

ລັດ ຮັບຮູ້ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ຜົນງານ ຂອງການປະດິດສ້າງ, ການປະດິດຄິດແຕ່ງ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຈົດທະບຽນ ແລະ ປົກປ້ອງສິດ ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ເຈົ້າຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາທີ່ບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍ, ວັດທະນະທຳ ຫຼື ຮີດຄອງປະເພນີ ອັນດີງາມຂອງຊາດ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ສຸຂານາໄມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ດ້ວຍການ ວາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ມາດຕະການ, ສະໜອງງົບປະມານ, ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ປະກອບ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ບຸກລະດົມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ລວມທັງການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ວຽກງານດັ່ງກ່າວໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 5 (ບັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ

ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;
2. ຮັບຮູ້, ເຄົາລົບ, ປົກປ້ອງ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທໍາຕໍ່ເຈົ້າຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາ;
3. ປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ພັນພິດໃໝ່ ທີ່ໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນຕາມກົດໝາຍ;
4. ປົກປ້ອງຜົນງານທາງດ້ານ ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໂດຍທັນທີ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້;
5. ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ຕໍ່ທຸກການຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກຊັບສິນທາງປັນຍາ;
6. ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພົວພັນກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 (ບັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ບົນພື້ນຖານການເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ນະວັດຕະກໍາ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ II ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ມາດຕາ 8 ໂຄງປະກອບຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາ

ຊັບສິນທາງປັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ;
2. ພັນພິດໃໝ່;
3. ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.

ມາດຕາ 9 ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ສິດທິບັດ;
2. ອະນຸສິດທິບັດ;
3. ແບບອຸດສາຫະກຳ;
4. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ;
5. ຊື່ການຄ້າ;
6. ແບບຜັງວົງຈອນລວມ;
7. ຖິ່ນກຳເນີດ;
8. ຄວາມລັບທາງການຄ້າ.

ມາດຕາ 10 ພັນພິດໃໝ່

ພັນພິດໃໝ່ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ພັນພິດທີ່ມີຢູ່ທົ່ວໄປ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການປັບປຸງ ໃຫ້ເປັນພັນພິດໃໝ່;
2. ພັນພິດ ທີ່ຄົ້ນພົບໃນທຳມະຊາດ ແລ້ວນຳມາພັດທະນາ ໃຫ້ເປັນພັນພິດໃໝ່.

ມາດຕາ 11 ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ລິຂະສິດ ຕໍ່ຜົນງານທາງດ້ານສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ຫຼື ວິທະຍາສາດ;
2. ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕໍ່ຜົນງານຂອງຜູ້ສະແດງ, ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ.

ພາກທີ III
ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ
ໝວດທີ 1

ເງື່ອນໄຂການໄດ້ຮັບສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 12 ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳທີ່ໃຫ້ມີການຈົດທະບຽນ

ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ໃຫ້ມີການຈົດທະບຽນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສິດທິບັດ;
2. ອະນຸສິດທິບັດ;
3. ແບບອຸດສາຫະກຳ;
4. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ;
5. ແບບຜັງວົງຈອນລວມ;
6. ຖິ່ນກຳເນີດ.

ສຳລັບຊື່ການຄ້າ ແລະ ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ບໍ່ໃຫ້ມີການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ແຕ່ຫາກໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 13 (ບັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການໄດ້ຮັບສິດທິບັດ

ການປະດິດສ້າງ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນການປະດິດສ້າງໃໝ່ ທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ, ບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍ ສຸ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍ ສິ່ງຝິມ, ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ, ການນຳໃຊ້ຕົວຈິງ ຫຼື ຮຸບການອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ແຫ່ງໃດໜຶ່ງໃນໂລກ ກ່ອນວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຫຼື ກ່ອນວັນບຸລິມະສິດ ຂອງຄຳຮ້ອງຂໍຮັບສິດທິບັດ;
2. ມີຂັ້ນຕອນ, ກຳມະວິທີ ການປະດິດສ້າງທີ່ສູງຂຶ້ນ ເມື່ອທຽບໃສ່ການປະດິດສ້າງທີ່ມີມາກ່ອນແລ້ວ;
3. ສາມາດນຳໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດໃນຂົງເຂດ ອຸດສາຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ, ກະສິກຳ, ການປະມົງ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 14 (ບັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການໄດ້ຮັບອະນຸສິດທິບັດ

ສິ່ງປະດິດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸສິດທິບັດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນສິ່ງປະດິດໃໝ່ ທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ, ບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍສຸ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍ ສິ່ງຝິມ, ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ, ການນຳໃຊ້ຕົວຈິງ ຫຼື ຮຸບການອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ກ່ອນໜຶ່ງປີ ກ່ອນວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບອະນຸສິດທິບັດ;

2. ມີການປັບປຸງເຕັກນິກໃໝ່ ທີ່ພົວພັນເຖິງຂັ້ນຕອນການສ້າງສິ່ງປະດິດ ຊຶ່ງມີຂັ້ນຕອນງ່າຍກວ່າຂັ້ນຕອນການປະດິດສ້າງ;

3. ສາມາດນຳໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດໃນຂົງເຂດ ອຸດສາຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ, ກະສິກຳ, ການປະມົງ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນແບບອຸດສາຫະກຳ

ແບບ ທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນແບບອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນແບບໃໝ່ ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍ ສຸສາທາລະນະຊົນມາກ່ອນ ດ້ວຍ ສິ່ງສິ່ງພິມ, ສື່ເອເລັກໂຕຣນິກ, ການນຳໃຊ້ຕົວຈິງ, ການວາງສະແດງ ຫຼື ຮຸບການອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ແຫ່ງໃດໜຶ່ງໃນໂລກ ກ່ອນວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຫຼື ກ່ອນວັນບຸລີມະສິດ ຂອງຄຳຮ້ອງຂໍຮັບໃບຢັ້ງຢືນແບບອຸດສາຫະກຳ;

2. ເປັນສິ່ງປະດິດ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ວັດຖຸທີ່ນຳເອົາແບບໄປໃຊ້ ຫຼື ເອົາແບບໄປຕິດໃສ່ຕົວຂອງວັດຖຸນັ້ນ ເກີດມີຮູບຊົງພາຍນອກພິເສດ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນສັນຍາລັກໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສັນຍາລັກລວມກັນ ທີ່ສາມາດຈຳແນກ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງທີ່ແຕກຕ່າງຈາກສັນຍາລັກຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ. ສັນຍາລັກ ອາດລວມເອົາ ຄຳສັບ, ຊື່ບຸກຄົນ, ແບບ, ຕົວເລກ, ອົງປະກອບເປັນຮູບຮ່າງ, ຮູບຊົງ, ຮູບສາມມິຕິ, ຮູບທີ່ມີການເຄື່ອນເໜັງ, ສິ່ງທຸ່ມທ້ອງສິນຄ້າ, ການລວມກັນຂອງຫຼາຍສີ ຫຼື ການລວມກັນຂອງຫຼາຍສັນຍາລັກ;

2. ບໍ່ຄືກັນກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສຽງ ຫຼື ຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນກ່ອນແລ້ວ ສຳລັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຄືກັນ;

3. ບໍ່ຄ້າຍຄືກັນ ກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນກ່ອນໜ້ານີ້ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສຽງສຳລັບ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຄືກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ໝວດກ່ຽວຂ້ອງກັນ ຊຶ່ງການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ ອາດຈະພາໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ ເຖິງທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຫຼື ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດວ່າເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ຫຼື ກ່ຽວພັນກັບບຸກຄົນອື່ນ;

4. ບໍ່ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສຳລັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າໃດໜຶ່ງ ຈະຖືວ່າມີຊື່ສຽງ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແມ່ນ ເຄື່ອງໝາຍຄືດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ລວມທັງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ມີການຮັບຮູ້ຈາກຜືນຂອງການສົ່ງເສີມເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່ບົ່ງບອກສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຂອງເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ອ້າງວ່າເປັນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ມີຊື່ສຽງ;

2. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບເງື່ອນໄຂ ການໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

3. ການຝຶກລະນາເຄື່ອງໝາຍໃດໜຶ່ງ ເປັນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ມີຊື່ສຽງນັ້ນ ຕ້ອງມີຂໍ້ມູນຫຼັກຖານດັ່ງນີ້:

3.1. ສາທາລະນະຊົນ ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ໂດຍຜ່ານການໂຄສະນາ, ການຊື້ ຂາຍ, ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ;

3.2. ການຈໍລະຈອນແຈກຢາຍຜະລິດຕະພັນ, ສິນຄ້າ, ການບໍລິການ ທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍການຄ້ານັ້ນ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ;

3.3. ບໍລິມາດ ຂອງການຂາຍສິນຄ້າ ຫຼື ການໃຫ້ບໍລິການ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ;

3.4. ໄລຍະເວລານຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້ານັ້ນ ຕ້ອງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ;

3.5. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ກ່ຽວພັນກັບການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ໂດຍອີງຕາມຄຸນນະພາບ, ຄວາມນິຍົມຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນສັງຄົມ;

3.6. ຜູ້ຊົມໃຊ້ ໄດ້ຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບການມີຊື່ສຽງຂອງເຄື່ອງໝາຍ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ;

3.7. ການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ ມີມູນຄ່າສູງ ເປັນຕົ້ນ ການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຫຼື ສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ.

ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ມີຊື່ສຽງ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ການໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ສິ່ງທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນແບບຜັງຕົ້ນສະບັບທີ່ບໍ່ຄືແບບຜັງຂອງບຸກຄົນອື່ນ ຊຶ່ງເປັນແບບທີ່ເກີດຈາກສະຕິປັນຍາ ຂອງຜູ້ປະດິດສ້າງ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ໂດດເດັ່ນ ໃນວົງການນັກສ້າງແບບຜັງ ແລະ ຜູ້ຜະລິດວົງຈອນລວມ ໃນເວລາສ້າງແບບຜັງດັ່ງກ່າວ;

2. ເປັນແບບຜັງ ທີ່ມີການປະສົມປະສານກັນ ລະຫວ່າງ ສ່ວນປະກອບ ແລະ ສ່ວນເຊື່ອມຕໍ່ ຊຶ່ງໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໂດຍສະເພາະ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຕອບສະໜອງເງື່ອນໄຂ ຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້;

3. ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ກ່ອນວັນນຳເອົາແບບຜັງວົງຈອນລວມ ໄປຫາຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າ ໃນທົ່ວໂລກ ໂດຍເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ພາຍໃນເວລາ ສອງປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຫາຜົນປະໂຫຍດ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຖິ່ນກຳເນີດ

ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຖິ່ນກຳເນີດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່ ຫຼື ສັນຍາລັກ ທີ່ບັງບອກ ທີ່ມາຂອງຜະລິດຕະພັນ ຈາກດິນແດນ, ເຂດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ ຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ;

2. ແຫຼ່ງທີ່ມາທາງພູມສາດ ເປັນສ່ວນສຳຄັນ ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນ ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຊື່ສຽງ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນ. ຄຸນນະພາບ, ຊື່ສຽງ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນນັ້ນ ອີງໃສ່ປັດໄຈທາງທຳມະຊາດ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ

ສະພາບຂອງດິນ, ອາກາດ, ນ້ຳ, ລະບົບນິເວດ ແລະ ປັດໄຈຂອງມະນຸດ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຄວາມຊຳນານ ແລະ ປະສົບການຂອງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ກຳມະວິທິການຜະລິດ ທີ່ມີມາແຕ່ດັ້ງເດີມຂອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ຊື່ການຄ້າ

ຊື່ການຄ້າ ແມ່ນ ຊື່ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ. ຊື່ການຄ້າ ຈະເປັນ ຫຼື ບໍ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ກໍຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ເມື່ອໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍ ການຄ້າ ຂອງວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ເຖິງວ່າບໍ່ໃຫ້ມີການຈົດທະບຽນຊື່ການຄ້າກໍຕາມ.

ມາດຕາ 20 ຄວາມລັບທາງການຄ້າ

ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ແມ່ນ ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ ທີ່ບໍ່ສາມາດເປີດເຜີຍໄດ້ ກ່ຽວກັບ ສຸດ, ກຳມະ ວິທິການຜະລິດ ຫຼື ຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງການຄ້າ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນກຸ່ມບຸກຄົນ ຫຼື ຍັງບໍ່ທັນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ສຳລັບບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ໃນວົງການກຳກັບຂໍ້ມູນປະເພດຕ່າງໆ.

ໝວດທີ 2

ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນເປັນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ

ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບມາກ່ອນແລ້ວ ລວມທັງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ສ່ວນປະ ກອບໃດໜຶ່ງ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຕາມທຳມະຊາດ;
2. ຫຼັກການ ຫຼື ທິດສະດີຂອງວິທະຍາສາດ, ສຸດຄິດໄລ່ຄະນິດສາດ ຫຼື ກົດເກນຄົບຊຸດ ເພື່ອດຳເນີນ ທຸລະກິດ ຫຼື ຫຼິ້ນເກມ ເທົ່ານັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີອົງປະກອບ ທີ່ເປັນການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ກໍຕາມ;
3. ວິທິການ ຫຼື ຂັ້ນຕອນການ ບົ່ງມະຕິພະຍາດ, ປິ່ນປົວ ແລະ ຜ່າຕັດສຳລັບ ຄົນ ຫຼື ສັດ;
4. ພືດ ແລະ ສັດ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ຂະບວນການທາງຊີວະວິທະຍາ ເພື່ອຜະລິດພືດ ແລະ ສັດ ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີອົງປະກອບທີ່ເປັນການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດກໍຕາມ, ຍົກເວັ້ນຈຸລິນຊີເທົ່ານັ້ນ.

ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຈະຖືກປະຕິເສດ ຖ້າຫາກ:

1. ຂັດກັບວັດທະນະທຳ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິນລະທຳ, ທຳລາຍ ຊີວິດຂອງມະນຸດ, ສັດ ຫຼື ພືດ, ສຸຂະພາບ ຫຼື ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຮ້າຍ ແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ຂັດກັບຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ສະຫງົບສຸກ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 22 ແບບ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ

ແບບ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແບບ ທີ່ມີຮູບຊົງພາຍນອກ ເກີດຈາກຮູບຊົງເຕັກນິກຂອງວັດຖຸ ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ແບບໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ຫຼື ສ້າງໃຫ້ເປັນຮູບຮ່າງຂຶ້ນມາກ່ອນແລ້ວ;
2. ແບບ ທີ່ຂັດຕໍ່ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງ ຊາດ.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ສ້າງຄວາມສັບສົນ ຫຼື ບໍ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ລະຫວ່າງ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍຮັບສິດ ກັບເຄື່ອງໝາຍຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ;
2. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ຂາດລັກສະນະແຕກຕ່າງສະເພາະ ຫຼື ປະກອບດ້ວຍສັນຍາລັກ ຫຼື ສິ່ງຊື່ບອກ ສະເພາະກ່ຽວກັບຊະນິດ, ຄຸນນະພາບ, ປະລິມານ, ເຈດຈຳນົງ, ມູນຄ່າ, ຕົ້ນກຳເນີດຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ເວລາຜະລິດ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ເປັນພາສານຳໃຊ້ກັນທົ່ວໄປ ແລະ ເປັນຊື່ທີ່ເອີ້ນກັນໃນການປະຕິບັດທາງການຄ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
3. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີລັກສະນະ ປອມແປງ ຫຼື ຫຼອກລວງ ເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າໃຈຜິດ;
4. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າໃຈຜິດ ກ່ຽວກັບ ຕົ້ນກຳເນີດ, ລັກສະນະ ທົ່ວໄປ ຫຼື ສະເພາະ, ຂະບວນການຜະລິດ, ປະລິມານ ຂອງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຫຼື ແທດເໝາະກັບຈຸດປະສົງ ຂອງການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ ຕໍ່ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ;
5. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງເຄື່ອງໝາຍຊາດ, ທຸງຊາດ, ກາໝາຍທາງການ, ສັນຍາລັກທາງວັດທະນະທຳ, ຄຳຫຍໍ້ ຫຼື ຊື່ເຕັມຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງເຄື່ອງໝາຍ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼື ສັນຍາລັກ ທີ່ເກີດຈາກສິນທິສັນຍາ, ຕາປະທັບທາງການ ຫຼື ສັນຍາລັກຂອງລັດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງ ຊື່, ຮູບ ຫຼື ຮູບທີ່ມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນກັບ ບຸກຄົນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
8. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງຮູບ ຂອງສັນຍາລັກທາງວັດທະນະທຳ ຫຼື ອະນຸສອນສະຖານ, ປະຫວັດສາດ ຫຼື ຊື່ ຫຼື ຮູບ ຫຼື ຄວາມຄ້າຍຄືກັນກັບວິລະຊົນແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຜູ້ນຳ ຫຼື ຮູບ ທີ່ເປັນການໝິ່ນປະໝາດ ຫຼື ຂັດກັບຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ;
9. ເຄື່ອງໝາຍ ອັນດຽວກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນແລ້ວ ສຳລັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຄືກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ໝວດກ່ຽວຂ້ອງກັນ;

10. ເຄື່ອງໝາຍ ອັນດຽວກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ມີຊື່ສຽງ ສໍາລັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຄືກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ໝວດກ່ຽວຂ້ອງກັນ;

11. ເຄື່ອງໝາຍ ອັນດຽວກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບຊື່ການຄ້າ ສໍາລັບ ທຸລະກິດ ທີ່ໃຫ້ການບໍລິການ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຄືກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ;

12. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ກ່າວມາໃນມາດຕານີ້ ຊຶ່ງອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ ກ່ຽວກັບທີ່ມາຂອງ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຫຼື ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສໍາພັນຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ໄດ້ຈົດ ທະບຽນແລ້ວ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ມີຊື່ສຽງ ຫຼື ຊື່ການຄ້າ;

13. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງຖິ່ນກໍາເນີດ ຊຶ່ງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຜະລິດຕະ ພັນມີຕົ້ນກໍາເນີດ ແຕ່ຕົວຈິງແລ້ວ ຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ມາຈາກຖິ່ນກໍາເນີດນັ້ນແຕ່ຢ່າງໃດ;

14. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງຖິ່ນກໍາເນີດ ເຖິງວ່າຜະລິດຕະພັນ ຈະມີຕົ້ນກໍາເນີດ ແທ້ ແຕ່ເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າໃຈຜິດວ່າຜະລິດຕະພັນນັ້ນ ມີຕົ້ນກໍາເນີດມາແຕ່ອານາເຂດອື່ນ;

15. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ທີ່ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍ ຫຼື ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມ ສໍາພັນຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບ ບຸກຄົນມີຊື່ວິດ ຫຼື ເສຍຊື່ວິດແລ້ວ, ສະຖາບັນ, ຄວາມເຊື່ອຖື ຫຼື ສັນຍາລັກຂອງຊາດ ທີ່ເປັນການໝັ້ນປະໝາດ ຫຼື ທໍາລາຍຊື່ສຽງ;

16. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີລັກສະນະສ້າງຄວາມສັບສົນ ກ່ຽວກັບ ສະຖານທີ່ຜະລິດສິນຄ້າ ຫຼື ກິດຈະກຳ ທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າ ຂອງຄູ່ແຂ່ງຂັນ;

17. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີລັກສະນະທໍາລາຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ຜະລິດສິນຄ້າ ຫຼື ກິດຈະກຳ ທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າ ຂອງຄູ່ແຂ່ງຂັນ;

18. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງ ຄົມ ແລະ ຂັດກັບ ວັດທະນະທຳ, ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ.

ລັກສະນະຂອງ ຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ການບໍລິການ ບໍ່ແມ່ນເຫດຜົນໃນການປະຕິເສດການຈົດທະບຽນ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ.

ມາດຕາ 24 ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ມີ ດັ່ງນີ້:

- 1. ຫຼັກການ, ກຳມະວິທີ, ລະບົບ ຫຼື ວິທີການປະຕິບັດງານ ຂອງວົງຈອນລວມ;
- 2. ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ຫຼື ຊອບແວ ທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນວົງຈອນລວມ.

ມາດຕາ 25 ຖິ່ນກໍາເນີດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນ

ຖິ່ນກໍາເນີດທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນ ມີ ດັ່ງນີ້:

- 1. ຖິ່ນກໍາເນີດ ທີ່ພາໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ຫຼື ສັບສົນ ກ່ຽວກັບທີ່ມາຂອງຜະລິດຕະພັນ;
- 2. ຊື່ ຂອງຖິ່ນກໍາເນີດ ທີ່ໄດ້ກາຍເປັນຊື່ຂອງຜະລິດຕະພັນ ທີ່ເປັນປະເພນີແລ້ວ ໃນ ສປປ ລາວ;

3. ຖິ່ນກຳເນີດ ກ່ຽວກັບ ຜະລິດຕະພັນ ເຂົ້າ, ກາເຟ, ຊາ ແລະ ເຫຼົ້າແວ້ງ ຊຶ່ງຊັບອກລັກສະນະຄືກັນ ກັບຊື່ ທີ່ນຳໃຊ້ ເປັນປະເພນີແລ້ວຂອງສາຍພັນ ເຂົ້າ, ກາເຟ, ຊາ ແລະ ໝາກອະງຸ່ນ ທີ່ມີຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ;
4. ຖິ່ນກຳເນີດ ຂອງປະເທດອື່ນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຫຼື ສິ້ນສຸດການປົກປ້ອງຢູ່ໃນປະເທດຕົ້ນ ກຳເນີດ ຫຼື ຢຸດການນຳໃຊ້ ຢູ່ໃນປະເທດນັ້ນ;
5. ຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງແລ້ວ ຊຶ່ງຜາໃຫ້ ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບທີ່ມາຂອງຜະລິດຕະພັນ;
6. ຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ອອກສຽງຄືກັນກັບຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ສຳລັບ ເຂົ້າ, ກາເຟ, ຊາ ແລະ ເຫຼົ້າແວ້ງ.

ໝວດທີ 3

ການປົກປ້ອງ ແລະ ການຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 26 ບຸກຄົນ ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ບຸກຄົນ ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ພົນລະເມືອງລາວ ຫຼື ຜູ້ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ບຸກຄົນ ມີສັນຊາດ ຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາປາຣີ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນອື່ນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
3. ບຸກຄົນ ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຢູ່ໃນອານາເຂດ ຂອງປະເທດທີ່ເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາ ປາຣີ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນອື່ນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
4. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີສະຖານທີ່ດຳເນີນການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ຕົວຈິງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຢູ່ໃນອານາເຂດ ຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນພາຄີ ຂອງສິນທິສັນຍາປາຣີ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງ ສາກົນອື່ນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ກໍຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຢ່າງເທົ່າທຽມກັນກັບພົນລະເມືອງລາວ.

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ການຍື່ນຄຳຮ້ອງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຂໍຈົດທະບຽນ ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ນຳກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຫຼື ອົງການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຂອງ ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນ ພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງມີຈຸດປະສົງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ທີ່ບໍ່ມີສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອໃຊ້ເປັນບ່ອນຕິດຕໍ່ທາງການ ຫຼື ບໍ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກຳທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 31 ຫາ ມາດຕາ 35 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການໃນການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງ

ໃນກໍລະນີ ມີການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຫຼາຍຄົນ ຫຼື ຫຼາຍສະບັບ ໃນເລື່ອງ ດຽວກັນນັ້ນ ໃຫ້ພິຈາລະນາ ບົນຫຼັກການຄຳຮ້ອງທີ່ຍື່ນກ່ອນ ໂດຍຖືເອົາວັນບຸລິມະສິດ (ຖ້າຫາກມີ) ຫາກຄຳ ຮ້ອງດັ່ງກ່າວຄົບຖ້ວນຕາມເງື່ອນໄຂ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ວັນບຸລິມະສິດ

ຜູ້ຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ, ການຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າໃດ ໜຶ່ງ ສາມາດຮຽກເອົາວັນບຸລິມະສິດ ໂດຍອີງໃສ່ຄຳຮ້ອງ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສະບັບ ທີ່ໄດ້ຍື່ນກ່ອນໜ້ານີ້ຢູ່ ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຫຼື ອົງການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຂອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນ ພາຍໃຕ້ ສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບວັນບຸລິມະສິດມາກ່ອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຫ້ອງການຈົດທະບຽນຊັບສິນ ອຸດສາຫະກຳອື່ນ ຕາມສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນວັນ ບຸລິມະສິດຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ, ການຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ມາຍື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍຕ້ອງລະບຸວັນບຸລິມະສິດດັ່ງກ່າວໃນຄຳຮ້ອງ.

ເມື່ອໄດ້ຮັບວັນບຸລິມະສິດແລ້ວ ທຸກເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂໍ ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ, ການຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ຍື່ນມາກ່ອນວັນໝົດອາຍຸວັນບຸລິມະສິດ ຈະບໍ່ຖື ວ່າເປັນການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ໂດຍສະເພາະ ການຍື່ນຄຳຮ້ອງອື່ນ, ການພິມເຜີຍແຜ່ ຫຼື ການຫາຜົນປະໂຫຍດ ຂອງການປະດິດສ້າງ, ການວາງຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນ ຈາກແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ ຊຶ່ງ ການກະທຳດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງບໍ່ແມ່ນການໃຫ້ສິດແກ່ບຸກຄົນທີສາມ ຫຼື ສິດໃນການເປັນເຈົ້າຂອງ.

ເມື່ອລະບຸການຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດໃນຄຳຮ້ອງແລ້ວ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງຍື່ນສຳເນົາໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບວັນ ບຸລິມະສິດ ໂດຍຕ້ອງມີການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຈາກບ່ອນທີ່ຮັບຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນເວລາ ສາມເດືອນ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ເມື່ອການຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບວັນບຸລິມະສິດນັ້ນ ການໃຫ້ວັນທີ່ຍື່ນຄຳ ຮ້ອງ ຈະຖືເອົາວັນທີ່ຕົວຈິງ ທີ່ໄດ້ຍື່ນເອກະສານຢ່າງຄົບຖ້ວນເປັນວັນບຸລິມະສິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໄລຍະເວລາຂໍຮັບ ວັນບຸລິມະສິດ ສຳລັບສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດ ແມ່ນ ສິບສອງເດືອນ ແລະ ສາມສິບເດືອນ ພາຍໃຕ້ສັນຍາການຮ່ວມມືດ້ານສິດທິບັດ. ສຳລັບແບບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແມ່ນ ຫົກເດືອນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບວັນບຸລິມະສິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ການປະດິດສ້າງ, ສິ່ງປະດິດ, ແບບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າຢູ່ສະຖານທີ່ວາງສະແດງ

ການປະດິດສ້າງ, ສິ່ງປະດິດ, ແບບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ຕິດຜັນກັບຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຊຶ່ງໄດ້ວາງສະແດງ ຫຼື ຢູ່ສະຖານທີ່ວາງສະແດງທີ່ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນທາງການ ຈະໄດ້ ຮັບການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າຂອງ ຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ, ຄຳຮ້ອງ ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຍື່ນພາຍໃນເວລາ ສິບສອງເດືອນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ວາງສະແດງ ຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຢູ່ສະຖານທີ່ວາງສະແດງນັ້ນ.

ການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ຈະຖືເອົາວັນທຳອິດ ທີ່ໄດ້ວາງສະແດງ ຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການນັ້ນ. ການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ຈະບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອຂະຫຍາຍເວລາໃນການຮ້ອງຂໍຮັບວັນບຸລິມະສິດ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕາມແບບຝົມ;
2. ໃບມອບສິດ ທີ່ບົ່ງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ຍື່ນຄຳຮ້ອງຜ່ານຜູ້ ຕາງໜ້າ;
3. ບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ. ຖ້າການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ຫາກໄດ້ມາຈາກ ຊັບພະຍາກອນຜັນທຸກກຳ, ພູມບັນຍາຜື່ນບ້ານອັນເປັນ ມູນເຊື້ອທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງ ຫຼື ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕ້ອງແຈ້ງບອກແຫຼ່ງທີ່ມາ, ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຊົນເຜົ່າທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຮຽກຮ້ອງສິດ ທີ່ຕ້ອງການຂໍປົກປ້ອງ;
5. ຮູບແຕ້ມ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ;
6. ບົດສັງເຂບ;
7. ໃບຮັບເງິນ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ໜຶ່ງຊຸດ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ສະເພາະ ແຕ່ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ໜຶ່ງອັນເທົ່ານັ້ນ ຫຼື ກຸ່ມໜຶ່ງ ຂອງການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ຜິວຜັນເຖິງການປະກອບເປັນ ແນວຄວາມຄິດໃນການປະດິດອັນໜຶ່ງອັນດຽວ ຕາມການຈັດໝວດຂອງສາກົນ.

ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຊຶ່ງຢ່າງ ໜ້ອຍຕ້ອງມີເອກະສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, 3 ແລະ ຂໍ້ 7 ວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນເວລາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຕາມແບບຟິມ;
2. ໃບມອບສິດທິບັງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ຍື່ນຄຳຮ້ອງຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ຮູບແຕ້ມ ຫຼື ຮູບຖ່າຍ ຈຳນວນໜຶ່ງຮູບ ຫຼື ຫຼາຍຮູບ ທີ່ບັງບອກເຖິງແບບອຸດສາຫະກຳຢ່າງຈະແຈ້ງ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນລັກສະນະຮູບຊົງຂອງແບບນັ້ນ;
4. ບົດອະທິບາຍໂດຍສັງເຂບກ່ຽວກັບຊະນິດຂອງສິນຄ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແບບອຸດສາຫະກຳ. ຖ້າແບບນັ້ນຫາກໄດ້ມາຈາກພູມປັນຍາຜື່ນບ້ານອັນເປັນມູນເຊື້ອທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍກົງ ຫຼື ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍ ຫຼື ແຈ້ງບອກແຫຼ່ງທີ່ມາ ຫຼື ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຊົນເຜົ່າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ໃບຮັບເງິນ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ຫຼາຍແບບອຸດສາຫະກຳ ແຕ່ບໍ່ເກີນໜຶ່ງຮ້ອຍແບບ ສຳລັບໝວດດຽວກັນ ຕາມການຈັດໝວດຂອງສາກົນ.

ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງມີເອກະສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, 3 ແລະ ຂໍ້ 5 ວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນເວລາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕາມແບບຟິມ;
2. ໃບມອບສິດ ທີ່ບັງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ຍື່ນຄຳຮ້ອງຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ຮູບແຕ້ມ ຫຼື ຮູບຖ່າຍ ຫຼື ຕົວຢ່າງເຄື່ອງໝາຍທີ່ຈະແຈ້ງ;
4. ບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບລາຍການສິນຄ້າທີ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຈະຖືກນຳໃຊ້ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຖ້າຄຳຮ້ອງຫາກກ່ຽວຂ້ອງກັບ ເຄື່ອງໝາຍລວມໝູ່ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງນັ້ນ ຄຳຮ້ອງຕ້ອງບັງບອກເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວໄວ້ຢ່າງຄັກແນ່ ແລະ ປະກອບບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບການຈະນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ;
5. ໃບຮັບເງິນ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນໜຶ່ງສະບັບ ໃຊ້ໄດ້ສະເພາະແຕ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າອັນດຽວເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ສາມາດຂໍຈົດໄດ້ຫຼາຍໝວດຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຕາມການຈັດໝວດຂອງສາກົນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຊຳລະຄ່າທຳນຽມ ແຕ່ລະໝວດຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ.

ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງມີເອກະສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, 3 ແລະ ຂໍ້ 5 ວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນເວລາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕາມແບບຝົມ;
2. ໃບມອບສິດ ທີ່ບັງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງຜ່ານ ຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໃນທາງການຄ້າເທື່ອທຳອິດ ຂອງແບບຜັງ ຫຼື ວົງຈອນລວມ ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ເຂົ້າກັນ;
4. ແຜນວາດຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອສາມາດຈຳແນກແບບຜັງ;
5. ບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບໜ້າທີ່ທາງດ້ານເອເລັກໂຕຣນິກ ທີ່ວົງຈອນລວມທຳງານ ຫຼື ຈຸດປະສົງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວົງຈອນລວມທຳງານ ຖ້າວົງຈອນລວມຫາກໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດໃນທາງການຄ້າ ແລ້ວ;
6. ໃບຮັບເງິນ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງ ຂໍຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມແຕ່ລະຊຸດ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ສະເພາະ ແຕ່ແບບຜັງ ວົງຈອນລວມ ໜຶ່ງອັນເທົ່ານັ້ນ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງ ມີເອກະສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, 3 ແລະ ຂໍ້ 6 ວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນເວລາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດ ຕາມແບບຝົມ;
2. ໃບມອບສິດ ທີ່ບັງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງຜ່ານ ຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ຮູບຂອງຖິ່ນກຳເນີດທີ່ຈະແຈ້ງ;
4. ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບຂົງເຂດພູມສາດ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ເປັນຖິ່ນກຳເນີດ;
5. ຜະລິດຕະພັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຖິ່ນກຳເນີດ ແລະ ວິທີການກວດກາທີ່ຈະນຳໃຊ້;
6. ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບຈຸດເດັ່ນຂອງຖິ່ນກຳເນີດ ຊຶ່ງຜູ້ຮ້ອງຂໍສະເໜີໃຫ້ເປັນຖິ່ນກຳເນີດ ແລະ ຫຼັກຖານ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນບົດລາຍງານນັ້ນ;

7. ຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນການປົກປ້ອງຖິ່ນກຳເນີດ ຢູ່ໃນປະເທດຕົ້ນກຳເນີດ ໃນກໍລະນີທີ່ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນນັ້ນ ໄດ້ອີງໃສ່ການປົກປ້ອງຢູ່ຕ່າງປະເທດ;

8. ໃບຮັບເງິນ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດແຕ່ລະຊຸດ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ສະເພາະແຕ່ຖິ່ນກຳເນີດ ຫຼື ບ່ອນເທົ່ານັ້ນ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງມີເອກະສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, 3, 5 ແລະ ຂໍ້ 8 ວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຈົດທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນເວລາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 36 ການສະໜອງຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ

ໃນກໍລະນີ ມີການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄຳຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນອັນດຽວກັນ, ເປັນບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດ ທີ່ຄືກັນກັບຄຳຮ້ອງຂໍທີ່ໄດ້ຍື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຈະເປີດເຜີຍການຂໍຈົດທະບຽນກ່ອນໜ້ານັ້ນກໍໄດ້.

ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ອາດສະເໜີໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຫຼື ຜູ້ຮ້ອງຂໍອາດສະໜອງເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍສະເພາະ ຜົນຂອງການຄົ້ນຫາ ຫຼື ບົດລາຍງານການກວດສອບ ຫຼື ສຳເນົາສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນ ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ອອກໃຫ້ຢູ່ຕ່າງປະເທດກໍໄດ້.

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ພາສາທີ່ໃຊ້ສຳລັບການປະກອບສຳນວນຄຳຮ້ອງ

ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງຍື່ນເປັນພາສາລາວ, ສ່ວນເອກະສານຄັດຕິດອື່ນ ສາມາດຍື່ນເປັນພາສາລາວ ຫຼື ພາສາອັງກິດກໍໄດ້. ໃນກໍລະນີ ຍື່ນເປັນພາສາອັງກິດນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຍັງຕ້ອງຍື່ນສະບັບແປເປັນພາສາລາວ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ພາຍໃນເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ຫຼັງຈາກວັນໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ.

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຈະດຳເນີນການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນ ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຄຳຮ້ອງນັ້ນ ຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງຕາມແບບຝົມ, ໄດ້ຈ່າຍ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ແລ້ວ ຫຼື ບໍ່.

ຖ້າເຫັນວ່າຄຳຮ້ອງນັ້ນ ຫາກບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມແບບຝົມແລ້ວ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ກໍຈະແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ແກ້ໄຂ ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນອອກແຈ້ງການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີ ຄຳຮ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນ ໂດຍອີງການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນມາກ່ອນ ຕາມສິນທິສັນຍາແລ້ວ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນອີກ.

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ) ການເຜີຍແຜ່ ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ພາຍຫຼັງ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໄດ້ດຳເນີນການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍ ຈົດທະບຽນ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ສຳເລັດແລ້ວ ກໍຈະເຜີຍແຜ່ຄຳຮ້ອງລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະ ການ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ໃນເດືອນທີສິບເກົ້າ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຫຼື ວັນບຸລິມະສິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ສຳລັບຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ແບບອຸດສາຫະກຳ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ແລະ ຖິ່ນກຳເນີດ ຈະໄດ້ເຜີຍແຜ່ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ພາຍຫຼັງສຳເລັດການ ກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ບຸກຄົນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ສາມາດສະເໜີຄຳຂໍຮ້ອງດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ສຳລັບສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດ, ຫົກສິບວັນ ສຳລັບແບບອຸດສາຫະກຳ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ແລະ ຖິ່ນກຳເນີດ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ເຜີຍແຜ່ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບຊັບ ສິນທາງປັນຍາ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ການກວດສອບເນື້ອໃນຂອງສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ພາຍຫຼັງໄດ້ດຳເນີນການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນ ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນສຳເລັດແລ້ວ ກະຊວງອຸດ ສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ກໍຈະດຳເນີນການກວດສອບເນື້ອໃນຂອງສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ການປະດິດ ສ້າງ, ສິ່ງປະດິດ, ແບບອຸດສາຫະກຳ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແລະ ຖິ່ນກຳເນີດ.

ສຳລັບສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຈະບໍ່ກວດສອບເນື້ອໃນ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນຂອງສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ຄຳຮ້ອງຂໍຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຈະຖືກກວດສອບເນື້ອໃນ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ ເພື່ອກຳນົດໃຫ້ຮູ້ວ່າ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂຂໍຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍສະບັບນີ້. ການກວດສອບເນື້ອໃນ ຈະອີງໃສ່ການຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນທາງດ້ານເຕັກນິກທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ. ໃນກໍລະນີ ຄຳຮ້ອງໄດ້ຜ່ານການຄົ້ນຫາ ຫຼື ກວດສອບໂດຍອົງການອື່ນມາກ່ອນແລ້ວ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງນຳເອົາສຳເນົາບົດລາຍ ງານຈາກອົງການດັ່ງກ່າວ ແລະ ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ພິຈາລະນາການອອກສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງດຳເນີນການຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຕື່ມອີກ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ບໍ່ສາມາດສະໜອງບົດລາຍງານຜົນຂອງການກວດສອບເນື້ອໃນຂອງການປະດິດ ສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຳຮ້ອງ ທີ່ກຳລັງຂໍຈົດທະບຽນຢູ່ນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍສາມາດສະເໜີໃຫ້ ກະຊວງອຸດສາ ຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ກວດສອບເນື້ອໃນສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຈະດຳ ເນີນການກວດສອບເນື້ອໃນ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບສອງເດືອນ ສຳລັບການປະດິດສ້າງ ແລະ ສິບສອງເດືອນ ສຳລັບສິ່ງປະດິດ ໂດຍນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຫຼື ວັນບຸລິມະສິດ ເປັນຕົ້ນໄປ. ການໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ໃນການສະເໜີ ໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດນັ້ນ ຈະຕົກເປັນພາລະ ຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຊຶ່ງມູນຄ່າໃນການກວດສອບເນື້ອໃນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການກຳນົດຂອງແຕ່ລະສຳນັກງານສິດທິບັດ ຂອງ ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ກ່ຽວກັບການກວດສອບສິດທິບັດ ທີ່ຈະດຳເນີນການກວດສອບ ເນື້ອໃນດັ່ງກ່າວ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະ.

ສໍາລັບການຂໍຈົດທະບຽນ ແບບອຸດສາຫະກຳ, ແບບຜັງວົງຈອນລວມ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແລະ ຖິ່ນກຳເນີດ ຈະບໍ່ມີການສະເໜີໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນ.

ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ) ການດັດແກ້ ແລະ ແຍກຄຳຮ້ອງ

ໃນໄລຍະພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງ ກ່ອນກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຈະອອກໃບຢັ້ງຢືນນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍສາມາດດັດແກ້ ຫຼື ແຍກຄຳຮ້ອງໄດ້ ໂດຍຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍດັດແກ້ ຫຼື ແຍກຄຳຮ້ອງ ຫຼື ປ່ຽນຮູບແບບຂອງການຂໍປົກປ້ອງຕາມແບບຝິມ ໂດຍເສຍ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມລະບຽບການ.

ສໍາລັບການດັດແກ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງ:

1. ບໍ່ເປັນການໃຊ້ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃໝ່ດ້ານເຕັກນິກ ທີ່ບໍ່ໄດ້ອ້າງອີງໃນຄຳຮ້ອງສະບັບດັ້ງ ໃນການຍື່ນຄຳຮ້ອງຄືນໃໝ່ ເພື່ອຮັບສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ;
2. ບໍ່ປ່ຽນແປງຮູບຊົງທີ່ສຳຄັນ ຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ບໍ່ປ່ຽນແປງລັກສະນະທົ່ວໄປ ຫຼື ສະເພາະອັນສຳຄັນຂອງເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ຂອງແຫຼ່ງກຳເນີດໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 43 ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ບໍ່ນຳມາພິຈາລະນາ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ບໍ່ນຳມາພິຈາລະນາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳນວນຄຳຮ້ອງ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ;
2. ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ;
3. ຜູ້ຍື່ນສຳນວນຄຳຮ້ອງ ບໍ່ມີສິດຂໍຈົດທະບຽນ;
4. ຜູ້ຍື່ນສຳນວນຄຳຮ້ອງ ບໍ່ໄດ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ສຳລັບ ຄຳຮ້ອງ ຫຼື ການຮັກສາອາຍການປົກປ້ອງ;
5. ຜູ້ຍື່ນສຳນວນຄຳຮ້ອງ ບໍ່ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ຕາມເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 41 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
6. ຜູ້ຍື່ນສຳນວນຄຳຮ້ອງ ບໍ່ດັດແກ້ ຂໍ້ 1, 3, 4 ແລະ ຂໍ້ 5 ຂອງມາດຕານີ້ ພາຍໃນເວລາ ຕາມການແນະນຳຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ) ການຈົດທະບຽນ

ພາຍຫຼັງການກວດສອບ ແລະ ພິຈາລະນາ ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຈະອອກສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ, ບັນທຶກລົງໃນປຶ້ມບັນທຶກການຈົດທະບຽນແລ້ວ ເຜີຍແຜ່ຜົນຂອງການຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ເມື່ອມີການຈົດທະບຽນ ແບບອຸດສາຫະກຳ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຫຼື ຖິ່ນກຳເນີດແລ້ວ ບຸກຄົນທີສາມສາມາດສະເໜີຂໍ ຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງ ກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ພາຍໃນເວລາ ຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນພິມເສີຍແຜ່ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສາມາດຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງ ການຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ລວມທັງ ການຈົດທະບຽນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ດ້ວຍຄວາມບໍ່ບໍລິສຸດໃຈ.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ) ການສິ້ນສຸດສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ອາຍຸການປົກປ້ອງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ;
2. ເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ບໍ່ຕໍ່ອາຍຸການຈົດທະບຽນ ແລະ ບໍ່ຈ່າຍ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມລະບຽບການ. ສິດດັ່ງກ່າວ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງໄລຍະການປົກປ້ອງໝົດອາຍຸ ແລະ ໃນວັນສຸດທ້າຍ ຂອງຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍແລ້ວ;
3. ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ການຈົດທະບຽນ ເປັນໂມຄະ ຖ້າພົບເຫັນເງື່ອນໄຂ ເພື່ອຂໍປົກປ້ອງ ຢ່າງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຢ່າງ ຫາກບໍ່ຄົບຖ້ວນ; ໃນກໍລະນີການພົບເຫັນພຽງແຕ່ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຊັບສິນອຸດສາ ຫະກຳ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ກໍຈະເປັນໂມຄະແຕ່ສະເພາະສ່ວນນັ້ນ;
4. ເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບໝາຍສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຫາກໄດ້ຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນ ຂອງຕົນອອກສູ່ຕະຫຼາດໃດໜຶ່ງແລ້ວ ເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບໝາຍສິດຕໍ່ຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ ຈະໝົດ ສິດໃນການຄວບຄຸມການ ຈຳໜ່າຍ, ນຳເຂົ້າ, ສະເໜີຂາຍ, ຂາຍ, ໃຫ້ນຳໃຊ້ ຫຼື ມອບໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ;
5. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ມາດຕາ 44 ວັກທີສາມ ແລະ ມາດຕາ 65 ວັກທີສອງ ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 4

ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 46 ເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບ ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ການຈົດທະບຽນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍແລ້ວ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຈະກາຍເປັນເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.

ໃນກໍລະນີ ມີການວ່າຈ້າງໃຫ້ປະດິດສ້າງ ຫຼື ອອກແບບຊັບສິນອຸດສາຫະກຳນັ້ນ ສິດໃນຊັບສິນອຸດສາ ຫະກຳດັ່ງກ່າວ ເປັນຂອງຜູ້ວ່າຈ້າງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີການຕົກລົງກັນໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 47 (ປັບປຸງ) ສິດລວມຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ມີສິດລວມ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການຫາຜົນປະໂຫຍດຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ;

2. ໂອນສິດທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ດ້ວຍການ ຂາຍ, ແລກປ່ຽນ, ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ມອບ;
3. ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ຫາຜົນປະໂຫຍດ ທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນ;
4. ມອບການສືບທອດ ແລະ ໂອນກຳມະສິດ ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຂອງຕົນໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ;
5. ດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ເພື່ອປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນ ຈາກການລະເມີດຂອງບຸກຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 48 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດ

ເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນກໍລະນີ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜະລິດຕະພັນ:
 - 1.1. ສິດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສະເໜີຂາຍ, ຂາຍ ຫຼື ນຳໃຊ້ ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຕົນ;
 - 1.2. ສິດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ເກັບຮັກສາຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອສະເໜີຂາຍ, ຂາຍ ຫຼື ນຳໃຊ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຕົນ.
2. ໃນກໍລະນີ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະບວນການຜະລິດ:
 - 2.1. ສິດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ນຳໃຊ້ຂະບວນການຜະລິດດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຕົນ;
 - 2.2. ສິດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນດຳເນີນການໃດໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ທີ່ຜະລິດຕະພັນທີ່ເກີດໂດຍກົງ ຈາກຂະບວນການຜະລິດ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຕົນ.
3. ອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດ ດຳເນີນການໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
4. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງບຸກຄົນອື່ນ ເຊັ່ນ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ບຸກຄົນອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ;
5. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກການປະດິດສ້າງ ແລະ ສິ່ງປະດິດ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດແລ້ວ, ສາມາດດຳເນີນການຮ້ອງຟ້ອງ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດແລ້ວ ທີ່ການລະເມີດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ຄຳຮ້ອງ ຢູ່ໃນໄລຍະພິຈາລະນາ ແລະ ການລະເມີດນັ້ນ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງການພິມເຜີຍແຜ່ຄຳຮ້ອງຂໍຮັບສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ຖ້າຜູ້ລະເມີດ ໄດ້ຮັບແຈ້ງການກ່ຽວກັບຄຳຮ້ອງ ຂໍຮັບສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດ.

ມາດຕາ 49 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ

ເຈົ້າຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ມີສິດປ້ອງກັນບຸກຄົນທີສາມ ບໍ່ໃຫ້ຜະລິດ, ຂາຍ ຫຼື ນຳເຂົ້າວັດຖຸ ທີ່ໃຊ້ແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເປັນຮູບຊົງແບບອຸດສາຫະກຳ ຊຶ່ງເປັນການກ່າຍແບບ ຫຼື ການລອກຮຽນແບບຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ.

ບົດບັນຍັດໃນມາດຕາ 48 ຂໍ້ 3, 4 ແລະ ຂໍ້ 5 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນ ເຖິງວ່າການພິມເຜີຍແຜ່ຈະຖືກເລື່ອນອອກໄປກໍຕາມ ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຖືກແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກຮ້ອງຟ້ອງຮູ້ກ່ອນໜ້ານີ້.

ມາດຕາ 50 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນທີສາມ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ເຄື່ອງໝາຍການບໍລິການທີ່ຄືກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ກັບ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຊຶ່ງຄືກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍການບໍລິການ ທີ່ຕົນໄດ້ຈິດທະບຽນແລ້ວ ຊຶ່ງການນຳໃຊ້ ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ. ການນຳໃຊ້ສັນຍາລັກທີ່ຄືກັນ ສຳລັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ຄືກັນ ຈະຖືກສັນນິຖານວ່າ ເປັນການສ້າງຄວາມສັບສົນ;

2. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນທີສາມ ຂາຍ ຫຼື ໂຄສະນາສິນຄ້າ ທີ່ຕິດເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ ກັບການບໍລິການ ແລະ ການນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ຕິດເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ;

3. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງບຸກຄົນອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ບຸກຄົນອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ສິດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ສິດທີ່ມີກ່ອນໜ້ານີ້.

ສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ຈະນຳມາປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນ ຕໍ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ມີຊື່ສຽງ ແລະ ຊື່ການຄ້າ.

ມາດຕາ 51 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ເຈົ້າຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ມີສິດປ້ອງກັນບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ:

1. ຜະລິດຊໍ້າ ແບບຜັງວົງຈອນລວມທັງໝົດ ເຖິງວ່າຈະບັນຈຸໄວ້ໃນວົງຈອນລວມ ຫຼື ຢ່າງອື່ນກໍຕາມ;

2. ຜະລິດຊໍ້າວົງຈອນລວມ ສ່ວນໃດ ສ່ວນໜຶ່ງ ເຖິງວ່າຈະບັນຈຸໄວ້ໃນວົງຈອນລວມ ຫຼື ຢ່າງອື່ນກໍຕາມ ຍົກເວັ້ນການຜະລິດຊໍ້າສ່ວນໃດ ສ່ວນໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຈະໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງຕົ້ນສະບັບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 17 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

3. ນຳເຂົ້າ, ຂາຍ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ ແບບຜັງ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຫຼື ວົງຈອນລວມ ຊຶ່ງລວມເຂົ້າກັນຢູ່ໃນແບບຜັງ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ;

4. ນຳເຂົ້າ, ຂາຍ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ ຊັ້ນສ່ວນທີ່ລວມເຂົ້າກັນ ຫຼື ວົງຈອນລວມ ຊຶ່ງລວມເຂົ້າກັນໃນແບບ ຜັງທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ເມື່ອໃດທີ່ວົງຈອນລວມ ຍັງບັນຈຸຜັງວົງຈອນລວມທີ່ຖືກ ຜະລິດຊ້ຳຢ່າງຜິດກົດໝາຍ.

ການດຳເນີນການໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບວົງຈອນລວມ ທີ່ລວມເຂົ້າກັບແບບຜັງ ທີ່ຜະລິດຊ້ຳຢ່າງຜິດກົດ ໝາຍ ຫຼື ຊັ້ນສ່ວນໃດໜຶ່ງ ທີ່ລວມເຂົ້າກັບວົງຈອນລວມ ຊຶ່ງຜູ້ດຳເນີນການ ຫຼື ຜູ້ສັ່ງໃຫ້ດຳເນີນການດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຮູ້ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສາມາດພຽງພໍທີ່ຈະຮູ້ ໃນເວລາໄດ້ຮັບວົງຈອນລວມ ຫຼື ຊັ້ນສ່ວນດັ່ງກ່າວ ທີ່ລວມເຂົ້າກັບ ວົງຈອນລວມນັ້ນ ຊຶ່ງລວມເຂົ້າກັບແບບຜັງທີ່ໄດ້ຜະລິດຊ້ຳຢ່າງຜິດກົດໝາຍ, ຖ້າວ່າພາຍຫຼັງບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ຮັບ ແຈ້ງວ່າ ແບບຜັງທີ່ໄດ້ຜະລິດຊ້ຳນັ້ນ ຜິດກົດໝາຍ, ບຸກຄົນນັ້ນ ອາດມີການກະທຳໃດໜຶ່ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ສິນຄ້າ ທີ່ຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຕົນ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ສັ່ງໄວ້ແລ້ວ ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດ ກົດໝາຍ, ແຕ່ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຈ່າຍຄ່າພາກຫຼວງຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງສິດໃນມູນຄ່າທີ່ ໄດ້ຕົກລົງ ຕາມການເລຈະຈາກັນ ເພື່ອຂໍໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ແບບຜັງດັ່ງກ່າວ.

ການຜະລິດຊ້ຳ ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອຈຸດປະສົງສຳລັບການປະເມີນຜົນ, ການວິເຄາະ, ການຄົ້ນ ຄວ້າ ຫຼື ການສິດສອນສ່ວນຕົວນັ້ນ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ເຈົ້າຂອງສິດ ຈະບໍ່ມີສິດ ກ່ຽວກັບແບບຜັງຕົ້ນສະບັບ ທີ່ຄືກັນ ຊຶ່ງບຸກຄົນທີສາມໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ຢ່າງເປັນ ເອກະລາດແລ້ວ.

ມາດຕາ 52 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດ

ເຈົ້າຂອງທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳເນີດ ຕໍ່ສິນຄ້າ ຫຼື ນຳເອົາຖິ່ນກຳເນີດເຂົ້າໃນເຄື່ອງໝາຍ ການຄ້າຂອງຕົນ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ຂາຍ, ໂຄສະນາ, ນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ ທີ່ນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳ ເນີດ ຫຼື ນຳເອົາຖິ່ນກຳເນີດ ເຂົ້າໃນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ;

2. ຄັດຄ້ານການນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳເນີດ ໃນ ຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ເຫຼົ້າແວັງ ຫຼື ເຫຼົ້າ ເຖິງວ່າການແປພາສາ ຫຼື ການນຳເອົາຄຳສັບ ເປັນຕົ້ນ ປະເພດ, ຊະນິດ, ແບບທີ່ຮຽນແບບ ຫຼື ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ມາ ນຳໃຊ້ກໍຕາມ;

3. ປົກປ້ອງຖິ່ນກຳເນີດ ເພື່ອຕ້ານກັບການບົ່ງບອກຖິ່ນກຳເນີດ ຊຶ່ງມາຈາກດິນແດນ, ຂົງເຂດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນດັ່ງກ່າວແທ້ ແຕ່ເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າໃຈຜິດວ່າເປັນສິນຄ້າທີ່ມາຈາກດິນແດນອື່ນ;

4. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງບຸກຄົນອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ສິດໃນ ການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ບຸກຄົນອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມີແຕ່ຜູ້ຜະລິດ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນເຂດພູມສາດ ທີ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນຖິ່ນກຳເນີດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງສາ ມາດນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ໄດ້ຈັດທະບຽນຕໍ່ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນຄ້າ ທີ່ຜິວພັນເຖິງຖິ່ນກຳເນີດ.

ການກະທຳໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນການລະເມີດສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ຫຼື ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ລວມທັງການນຳໃຊ້ທຸກພາຫະນະ ເພື່ອກຳນົດ ຫຼື ນຳສະເໜີສິນຄ້າ ທີ່ບົ່ງບອກ ຫຼື ແນະນຳແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງ

ສິນຄ້າ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຖິ່ນກຳເນີດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນຫຼົງເຊື່ອວ່າມາຈາກຖິ່ນກຳເນີດນັ້ນ ກໍຈະຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ.

ສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະປະຕິບັດຕໍ່ການບົ່ງບອກທີ່ມາຂອງສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄື ຫຼື ອ່ານອອກສຽງຄືກັນ ກັບຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເຂົ້າໃຈຜິດ.

ມາດຕາ 53 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ

ເຈົ້າຂອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ເປີດເຜີຍ, ຄອບຄອງ ຫຼື ນຳໃຊ້ ຂໍ້ມູນຄວາມລັບທາງການຄ້າ ທີ່ຢູ່ໃນການຄວບຄຸມ ກວດກາ ຂອງຕົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ທີ່ມີລັກສະນະຂັດກັບພຶດຕິກຳທາງການຄ້າທີ່ສຸດຈະລິດ, ຍົກເວັ້ນ:

1.1. ການຄົ້ນພົບຂໍ້ມູນດ້ວຍວິທີ ວິສະວະກຳຢ້ອນກັບ, ການທົດສອບໃນທ້ອງທົດລອງ ຫຼື ການວິເຄາະ ຫຼື ວິທີການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ;

1.2. ການຄອບຄອງຂໍ້ມູນ ໂດຍປາສະຈາກພັນທະ ໃນການຮັກສາຄວາມລັບ ຫຼື ດ້ວຍການໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈ.

2. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງບຸກຄົນອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ບຸກຄົນອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ;

3. ບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສັ້ນໂກງ ຫຼື ຍັກຍອກຄວາມລັບທາງການຄ້າ;

4. ເປີດເຜີຍ, ຖອດຖອນ ຫຼື ນຳໃຊ້ ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ຫຼື ມອບສິດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ເປີດເຜີຍ, ຖອດຖອນ ຫຼື ນຳໃຊ້ ໂດຍອາດກຳນົດເນື້ອໃນ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ເພື່ອຮັກສາຄວາມລັບ;

5. ຄວບຄຸມ ກວດກາ ບຸກຄົນ ທີ່ຮູ້ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ຈາກການຈ້າງງານ ຫຼື ສັນຍາ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງອື່ນ ຊຶ່ງມີພັນທະຮັກສາຄວາມລັບດັ່ງກ່າວ ຈົນກວ່າຈະມີການເປີດເຜີຍ ເຖິງວ່າການຈ້າງງານ ຫຼື ສັນຍາ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງກ່ອນກໍຕາມ.

ມາດຕາ 54 (ບັບປຸງ) ການປົກປ້ອງຂໍ້ມູນການທົດລອງ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນ

ໃນກໍລະນີ ການສະໜອງຂໍ້ມູນການທົດລອງ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ ແລະ ໄດ້ມາດ້ວຍການໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມນັ້ນ ເປັນເງື່ອນໄຂກ່ອນການອະນຸມັດດ້ານການຕະຫຼາດ ກ່ຽວກັບຜະລິດຕະພັນຢາ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສານເຄມີ ກະສິກຳ, ຂໍ້ມູນທີ່ສະໜອງໃຫ້ນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກປົກປ້ອງຕໍ່ການນຳໃຊ້ທາງການຄ້າທີ່ບໍ່ເປັນທຳ ແລະ ຕໍ່ການເປີດເຜີຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານັ້ນ ອາດຈະຖືກເປີດເຜີຍ ເພື່ອປົກປ້ອງສາທາລະນະຊົນເທົ່າທີ່ຈຳເປັນ. ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນບໍ່ມີສິດນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃນການຂໍອະນຸມັດຜະລິດຕະພັນຂອງຕົນ ຕະຫຼອດໄລຍະຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນທີ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ອອກໃບອະນຸມັດ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ສ້າງຂໍ້ມູນນັ້ນ ເພື່ອນຳຜະລິດຕະພັນອອກສູ່ຕະຫຼາດ.

ການກະທຳທີ່ເປັນການລະເມີດມາດຕານີ້ ຈະຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ. ເຈົ້າຂອງຂໍ້ມູນ ມີສິດນຳໃຊ້ມາດຕະການ ເຊັ່ນ ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ ຫຼື ດຳເນີນການອື່ນ ຊຶ່ງອາດຈະເກີດການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 55 (ປັບປຸງ) ມັນທະຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ມີມັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເຈົ້າການໃນການປົກປ້ອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ສິດຂອງຕົນ ດ້ວຍການຕິດຕາມ ກວດກາ ການນຳໃຊ້ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ;
2. ເປັນເຈົ້າການຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ນຳໃຊ້ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນ ບົນພື້ນຖານຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ;
3. ເປັນເຈົ້າການໃນການແຈ້ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການລະເມີດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນ ໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ;
4. ເສຍມັນທະໃຫ້ລັດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການຫາຜົນປະໂຫຍດ, ການໃຫ້ເຊົ່າ, ການໂອນ ຫຼື ການສືບທອດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອື່ນຕາມກົດໝາຍ;
5. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ໃນການແກ້ໄຂການລະເມີດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 5

ອາຍຸການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 56 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງສິດທິບັດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງສິດທິບັດ ມີກຳນົດເວລາ ຊາວປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ວັນບຸລິມະສິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຕ້ອງຈ່າຍ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ລ່ວງໜ້າແຕ່ລະປີ ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ.

ມາດຕາ 57 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງອະນຸສິດທິບັດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງອະນຸສິດທິບັດ ມີກຳນົດເວລາ ສິບປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ວັນບຸລິມະສິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ເຈົ້າຂອງອະນຸສິດທິບັດ ຕ້ອງຈ່າຍ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ລ່ວງໜ້າແຕ່ລະປີ ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ.

ມາດຕາ 58 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງແບບອຸດສາຫະກຳ

ອາຍຸການປົກປ້ອງແບບອຸດສາຫະກຳ ມີກຳນົດເວລາ ສິບຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ຫຼື ວັນບຸລິມະສິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ເຈົ້າຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງຈ່າຍ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ລ່ວງໜ້າເທື່ອລະ ຫ້າປີ ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ.

ມາດຕາ 59 ອາຍຸການປົກປ້ອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ອາຍຸການປົກປ້ອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີກຳນົດເວລາ ສິບປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ເປັນຕົ້ນໄປ, ເມື່ອຄົບກຳນົດເວລາແລ້ວ ສາມາດຕໍ່ອາຍຸ ເທື່ອລະ ສິບປີ ໄດ້ຕະຫຼອດໄປ.

ເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕ້ອງຈ່າຍ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ລ່ວງໜ້າເທື່ອລະ ສິບປີ ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ.

ມາດຕາ 60 ອາຍຸການປົກປ້ອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ອາຍຸການປົກປ້ອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ມີກຳນົດເວລາ ສິບສອງປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ເຈົ້າຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕ້ອງຈ່າຍ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ລ່ວງໜ້າແຕ່ລະປີ ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ.

ມາດຕາ 61 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງຖິ່ນກຳເນີດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງຖິ່ນກຳເນີດ ບໍ່ມີກຳນົດເວລາ ໂດຍໃຫ້ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 62 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງຊື່ການຄ້າ

ອາຍຸການປົກປ້ອງຊື່ການຄ້າ ບໍ່ມີກຳນົດເວລາ ຈົນກວ່າເຈົ້າຂອງຊື່ການຄ້ານັ້ນ ຢຸດນຳໃຊ້.

ມາດຕາ 63 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ

ອາຍຸການປົກປ້ອງ ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ບໍ່ມີກຳນົດເວລາ ຈົນກວ່າຄວາມລັບທາງການຄ້າ ຈະຖືກເປີດເຜີຍ.

ໝວດທີ 6

ການຈຳກັດສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 64 (ປັບປຸງ) ການນຳໃຊ້ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຜະລິດ, ນຳໃຊ້ ຫຼື ນຳເຂົ້າ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕາມຄຳສັ່ງຂອງ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລ່ວງໜ້າ ຈາກເຈົ້າຂອງ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ການອະນຸຍາດ:

1.1. ໃນສະພາບການສຸກເສີນຂອງຊາດ ຫຼື ໃນພາວະສຸກເສີນ ທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ ເປັນຕົ້ນ ພາວະສົງຄາມ, ໄພພິບັດ ຫຼື ພະຍາດລະບາດ;

1.2. ເພື່ອໃຫ້ລັດຖະບານ ນຳໃຊ້ໃນທາງທີ່ບໍ່ແມ່ນການຄ້າ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ຂອງສາທາລະນະ ຊົນ ໂດຍສະເພາະ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ອາຫານ ຫຼື ສາທາລະນະສຸກ ຫຼື ເພື່ອຄວາມຕ້ອງການອັນຈຳເປັນຮີບດ່ວນອື່ນ;

1.3. ເພື່ອແກ້ໄຂພຶດຕິກຳຕ້ານການແຂ່ງຂັນ ພາຍຫຼັງການຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ສານເຫັນວ່າ ການຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງນັ້ນ ມີຄວາມຈຳເປັນ;

1.4. ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຢ່າງພຽງພໍ ໃນການນຳໃຊ້ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້.

2. ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງພິຈາລະນາຕາມຄວາມເໝາະສົມ ສະເພາະຂອບເຂດ ແລະ ໄລຍະເວລາການນຳໃຊ້ ຕ້ອງຈຳກັດຢູ່ໃນຈຸດປະສົງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເທົ່ານັ້ນ. ເຈົ້າຂອງສິດ ມີສິດຄັດຄ້ານການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ແລະ ສະເໜີເງື່ອນໄຂທາງເລືອກ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ ສຳລັບການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ;

3. ການນຳໃຊ້ ບໍ່ເປັນສິດຜູກຂາດ ແລະ ບໍ່ສາມາດໂອນໄດ້, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນກຸ່ມວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ຫຼື ມີເຈດຕະນາທີ່ດີໃນການນຳໃຊ້;

4. ການອະນຸຍາດ ຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນຢ່າງພຽງພໍ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ໂດຍພິຈາລະນາ ຕາມມູນຄ່າເສດຖະກິດຂອງການອະນຸຍາດນັ້ນ. ຄ່າສິ່ງອະນຸຍາດ ຕ້ອງກຳນົດຄ່າທົດແທນ ຫຼື ມີວິທີການກຳນົດມູນຄ່າດັ່ງກ່າວ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ໃນການຊຳລະ. ເຈົ້າຂອງສິດ ມີສິດສະເໜີເງື່ອນໄຂ ສຳລັບຄ່າຕອບແທນ, ກຳນົດວິທີການໃຫ້ຄ່າຕອບແທນ ແລະ ເງື່ອນໄຂສຳລັບການຊຳລະ. ເພື່ອແກ້ໄຂພຶດຕິກຳໃນການຕ້ານການແຂ່ງຂັນ ໃຫ້ຄຳນຶງເຖິງການກຳນົດມູນຄ່າຕອບແທນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1.3 ຂອງມາດຕານີ້;

5. ເຈົ້າຂອງສິດ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ພິຈາລະນາຄືນໃໝ່ກ່ຽວກັບຄ່າຕອບແທນ ທີ່ບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ ຫຼື ກໍລະນີທີ່ບໍ່ສົມຄວນ ພາຍໃນເວລາ ທຶກສືບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງການ ເປັນຕົ້ນໄປ;

6. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງອອກແຈ້ງການໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດ ໂດຍບັນທຶກ ຕໍ່ທຸກຄຳສັ່ງກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດ ແລະ ຄ່າຕອບແທນທີ່ຕ້ອງຊຳລະ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດ;

7. ການອະນຸຍາດພາຍໃຕ້ ຂໍ້ 1.1, 1.2 ຫຼື ຂໍ້ 1.4 ຂອງມາດຕານີ້:

7.1. ທຸກການນຳໃຊ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ສຳລັບການສະໜອງສິນຄ້າ ທີ່ສຳຄັນ ສູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ ຂອງ ສປປ ລາວ;

7.2. ການນຳໃຊ້ ຈະຖືວ່າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຖ້າວ່າ ກ່ອນການນຳໃຊ້ນັ້ນ ຜູ້ສະເໜີນຳໃຊ້ໄດ້ ພະຍາຍາມຂໍອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ບົນພື້ນຖານການກຳນົດ ແລະ ເງື່ອນໄຂທາງ ການຄ້າ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແຕ່ຄວາມພະຍາຍາມຂໍອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສຳເລັດຜົນໃນໄລຍະເວລາເທົ່າທີ່ຄວນ;

7.3. ເງື່ອນໄຂຂອງ ຂໍ້ 7.2 ຂອງມາດຕານີ້ ອາດຖືກຍົກເວັ້ນ ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີສະພາບການສຸກ ເສີນຂອງຊາດ ຫຼື ສະພາວະສຸກເສີນທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ ຊຶ່ງໃນກໍລະນີນີ້ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ສິດໂດຍໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້;

7.4. ເງື່ອນໄຂ ຂໍ້ 7.2 ຂອງມາດຕານີ້ ອາດຖືກຍົກເວັ້ນ ໃນກໍລະນີການນຳໃຊ້ ເພື່ອສາທາລະນະ ຊົນ ໂດຍບໍ່ແມ່ນທາງການຄ້າ. ໃນກໍລະນີ ລັດຖະບານ ຫຼື ຜູ້ຮັບເໝົາ ຮູ້ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຄົ້ນຫາ ຫຼື ມີຫຼັກຖານທີ່ຈະ ຮູ້ໄດ້ວ່າ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ທີ່ຍັງມີຜົນໃຊ້ໄດ້ນັ້ນ ຖືກນຳໃຊ້ ຫຼື ຈະຖືກນຳໃຊ້ໂດຍລັດຖະບານ ຫຼື ເພື່ອລັດຖະບານ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດໃນທັນໃດ.

8. ຄວາມສັກສິດທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງທຸກຂໍ້ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ແລະ ຄຳຕອບ ແທນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ ເມື່ອມີຄວາມບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວ ເຈົ້າຂອງສິດ ມີສິດຮ້ອງຂໍຄັດຄ້ານຕໍ່ສານ ປະຊາຊົນ ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບວັນ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບແຈ້ງການ ເປັນຕົ້ນໄປ;

9. ກໍລະນີ ບຸກຄົນທົ່ວໄປ ຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ໂດຍອີງຕາມ ຂໍ້ 1.4 ຂອງມາດຕານີ້ ການຮ້ອງຂໍ ດັ່ງກ່າວ ຍັງຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

9.1. ການຮ້ອງຂໍ ບໍ່ໃຫ້ຍື່ນກ່ອນ ສີ່ປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຍື່ນກ່ອນ ສາມປີ ຫຼັງຈາກວັນໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ໃນໄລຍະທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດອາຍຸ;

9.2. ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງສະເໜີຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ໄດ້ ຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ບໍ່ພຽງພໍ ຢູ່ ສປປ ລາວ ບໍ່ວ່າ ການຜະລິດພາຍໃນ ຫຼື ການນຳເຂົ້າ ແລະ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ມີຄວາມສາມາດສະໜອງການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ຖ້າຄຳຮ້ອງຂໍການ ອະນຸຍາດ ຫາກໄດ້ຮັບອະນຸມັດ. ຫຼັກຖານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງນຳມາພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຈຳເປັນ ໃນການຈ່າຍຄ່າ ຕອບແທນ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ;

9.3. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ກ່ຽວກັບການຮ້ອງຂໍນັ້ນ ພາຍໃນເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ໂອກາດເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ສະເໜີຫຼັກຖານ (ຖ້າຫາກມີ) ເພື່ອໃຫ້ເຫດຜົນທີ່ຊອບທຳ ກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໃນການນຳ ໃຊ້ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ;

9.4. ການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກປະຕິເສດ ຖ້າວ່າເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ໃຫ້ເຫດຜົນທີ່ຊອບທຳ ກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດຕອບສະໜອງ ໃນການນຳໃຊ້ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ຂອງຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

10. ການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງບໍ່ຕັດສິດ ຂອງເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ກ່ຽວກັບສິດ ເພື່ອສືບຕໍ່ຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດຂອງຕົນ ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ;

11. ການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ສາມາດດັດແກ້ໄດ້ ໂດຍພິຈາລະນາສະພາບການສຸກເສີນ ທີ່ຍັງມີຢູ່ ຫຼື ສະພາບການສຸກເສີນອື່ນໃໝ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ບົນເງື່ອນໄຂບົດບັນຍັດ ແລະ ການປົກປ້ອງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

12. ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ສິ້ນສຸດລົງ ເມື່ອເວລາທີ່ສະພາບການນັ້ນໄດ້ຢຸດເຊົາແລ້ວ ແລະ ຈະບໍ່ເກີດ ຄືນອີກ ຫຼື ໃນກໍລະນີ ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຄຳສັ່ງໃຫ້ນຳໃຊ້ການ

ປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ບົນເງື່ອນໄຂການປົກປ້ອງຢ່າງພຽງພໍຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ:

12.1. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີສິດກວດຄືນຄວາມເປັນຈິງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສະຖານະການ ຊຶ່ງເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ;

12.2. ຖ້າເຫັນວ່າ ສະຖານະການທີ່ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການອະນຸຍາດນັ້ນ ໄດ້ຢຸດເຊົາແລ້ວ ແລະ ອາດຈະເກີດຄືນອີກນັ້ນ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ອາດອອກຄຳສັ່ງທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

12.3. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີສິດສືບຕໍ່ອະນຸຍາດ ເມື່ອເງື່ອນໄຂທີ່ພາໃຫ້ມີການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຫາກຈະກັບຄືນມາອີກ.

ມາດຕາ 65 ການບໍ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ການບໍ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າປີ;
2. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ເປັນພຽງແຕ່ໃນນາມເທົ່ານັ້ນ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໄດ້ນຳໃຊ້ດ້ວຍຄວາມບໍ່ບໍລິສຸດໃຈ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຂໍຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງ ການຈັດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້. ໃນການຂໍຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງ ມີສິດສະແດງເຫດຜົນ ຊີ້ແຈງການບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ. ເຫດສຸດວິໄສຈະຖືວ່າເປັນເຫດຜົນພຽງພໍ ສຳລັບການບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ.

ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າໃດໜຶ່ງ ຈະຖືວ່າຖືກນຳໃຊ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກຖືກນຳໃຊ້ຕໍ່ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກຈັດທະບຽນໄວ້ ໂດຍເຈົ້າຂອງ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມ ກວດກາ ຂອງເຈົ້າຂອງ.

ມາດຕາ 66 ເງື່ອນໄຂແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ໃນກໍລະນີ ໄດ້ນຳໃຊ້ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າແລ້ວ ບໍ່ວ່າຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຄຳຮ້ອງຂໍຈັດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຍື່ນພາຍໃນ ສອງປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ນຳໃຊ້ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າ ຄັ້ງທຳອິດ ຫຼື ນັບແຕ່ວັນປະດິດສ້າງ ເປັນຕົ້ນມາ. ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ ໄລຍະເວລາ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນປະດິດສ້າງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ) ການໂຈະການຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກຖິ່ນກຳເນີດ

ໃນກໍລະນີ ເຈົ້າຂອງທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການຈັດທະບຽນໄດ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຂໍໂຈະການຫາ

ຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງທະບຽນດັ່ງກ່າວ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຕາມເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້, ຖ້າຫາກບໍ່ປະຕິບັດແລ້ວ ກໍຈະຖືກສັ່ງໂຈະການຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກການນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳເນີດດັ່ງກ່າວ.

ພາກທີ IV

ພັນພິດໃໝ່

ໝວດທີ 1

ເງື່ອນໄຂການຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່

ມາດຕາ 68 (ປັບປຸງ) ປະເພດ ແລະ ຊະນິດ ຂອງພັນພິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ

ພັນພິດ ທຸກປະເພດ ແລະ ທຸກຊະນິດ ສາມາດຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່.

ພັນພິດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ແມ່ນ ພັນພິດ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 69 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່

ພັນພິດທີ່ນຳມາຈົດທະບຽນເປັນພັນພິດໃໝ່ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມໃໝ່;
2. ຄວາມແຕກຕ່າງ;
3. ຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ;
4. ຄວາມຄົງຕົວ.

ນອກຈາກນີ້ ການຈົດທະບຽນ ຍັງຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາການກຳນົດຊື່ຂອງພັນພິດໃໝ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 74 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 70 (ປັບປຸງ) ຄວາມໃໝ່

ພັນພິດຈະຖືວ່າໃໝ່ ຖ້າໃນເວລາຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພິດນັ້ນ ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພິດ ຫຼື ຜົນເກັບກ່ຽວ ຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກວາງຂາຍ ຫຼື ແຈກຢາຍໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ນຳໃຊ້ໂດຍນັກປັບປຸງພັນພິດ ຫຼື ດ້ວຍການເຫັນດີຂອງຜູ້ກ່ຽວ ໃນການຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກພັນພິດນັ້ນ ໃນໄລຍະເວລາ:

1. ກ່ອນ ໜຶ່ງປີ ກ່ອນວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. ກ່ອນ ສີ່ປີ ສຳລັບພັນພິດທົ່ວໄປ, ກ່ອນ ຫົກປີ ສຳລັບພິດຍື່ນຕົ້ນ ຫຼື ຕົ້ນອະງຸ່ນ ກ່ອນວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ໃນດິນແດນຂອງປະເທດອື່ນ.

ປະເພດ ແລະ ຊະນິດ ຂອງພັນພິດ ທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່ ກ່ອນກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ເຖິງວ່າຈະມີການຂາຍ ຫຼື ແຈກຢາຍ ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນໃນ ສປປ ລາວ ກ່ອນ ສີ່ປີ ສຳລັບພັນພິດທົ່ວໄປ, ກ່ອນ ຫົກປີ ສຳລັບພິດຍື່ນຕົ້ນ ຫຼື ຕົ້ນອະງຸ່ນ ກ່ອນວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້

ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ກໍໃຫ້ຖືວ່າມີເງື່ອນໄຂທີ່ຈະພິຈາລະນາຄວາມໃໝ່ ຊຶ່ງສາມາດຍື່ນຄຳ ຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່ ຢູ່ ສປປ ລາວ ພາຍໃນເວລາ ສອງປີ ຫຼັງຈາກກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ.

ມາດຕາ 71 (ປັບປຸງ) ຄວາມແຕກຕ່າງ

ພັນພິດ ຕ້ອງແຕກຕ່າງທາງດ້ານຄຸນລັກສະນະໃໝ່ຢ່າງຈະແຈ້ງ ຈາກພັນພິດອື່ນ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນທົ່ວ ໄປ ໃນເວລາຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່.

ພັນພິດ ຈະຖືວ່າເປັນທີ່ຮັບຮູ້ທົ່ວໄປ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຖ້າຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວ ຫາກນຳໄປສູ່ການໃຫ້ ສິດນັກປັບປຸງພັນພິດ ຫຼື ການຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່ ຢ່າງເປັນທາງການ ໃນປະເທດໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 72 ຄວາມສະໝ່ຳສະເໝີ

ພັນພິດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງນັ້ນ ອາດມາຈາກຮູບການສະເພາະຂອງການນຳມາຂະຫຍາຍພັນ ແຕ່ຕ້ອງມີ ຮູບຮ່າງສະໝ່ຳສະເໝີ ຢ່າງເຕັມສ່ວນຕະຫຼອດໄປໃນຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆຂອງພັນພິດນັ້ນ.

ມາດຕາ 73 ຄວາມຄົງຕົວ

ພັນພິດ ຕ້ອງຄົງຕົວ ຖ້າຄຸນລັກສະນະຂອງພັນພິດນັ້ນ ຫາກບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ ພາຍຫຼັງການຂະຫຍາຍ ພັນຄົນໃໝ່ ຫຼື ໃນຕອນທ້າຍຂອງແຕ່ລະຮອບວຽນ ໃນກໍລະນີ ມີຮອບວຽນສະເພາະຂອງການຂະຫຍາຍ ພັນນັ້ນ.

ມາດຕາ 74 (ປັບປຸງ) ການກຳນົດຊື່ຂອງພັນພິດໃໝ່

ການກຳນົດຊື່ຂອງພັນພິດໃໝ່ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ແຕ່ລະພັນພິດ ຕ້ອງກຳນົດຊື່ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນຊື່ທົ່ວໄປຂອງພິດນັ້ນ, ສິດຈາກການຈົດທະບຽນຊື່ ຂອງພັນພິດໃໝ່ ຕ້ອງບໍ່ແຕະຕ້ອງການນຳໃຊ້ຊື່ຢ່າງເສລີ ກ່ຽວກັບພັນພິດດັ່ງກ່າວ ເຖິງວ່າອາຍຸຂອງສິດຂອງນັກ ປັບປຸງພັນພິດຈະສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ກໍຕາມ;

2. ການກຳນົດຊື່ຂອງພັນພິດໃໝ່ ຕ້ອງສາມາດຈຳແນກພັນພິດໄດ້ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ກຳນົດພຽງແຕ່ຕົວເລກ ຢ່າງດຽວ, ຍົກເວັ້ນໃນກໍລະນີເປັນທຳນຽມປະຕິບັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ສຳລັບການກຳນົດຊື່ຂອງພັນພິດນັ້ນ. ການ ກຳນົດຊື່ຂອງພັນພິດໃໝ່ ຕ້ອງບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຜິດ ຫຼື ສ້າງຄວາມສັບສົນ ກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະ, ຄຸນຄ່າ ຫຼື ເອກະລັກຂອງພັນພິດ ຫຼື ເອກະລັກຂອງນັກປັບປຸງພັນພິດ, ຕ້ອງແຕກຕ່າງຈາກການກຳນົດຊື່ຂອງພັນພິດ ຊະນິດດຽວກັນ ຫຼື ຊະນິດໃກ້ຄຽງກັນທີ່ມີມາແລ້ວ ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ປະເທດພາຄີຂອງ ສິນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງພັນພິດໃໝ່;

3. ການກຳນົດຊື່ຂອງພັນພິດໃໝ່ ຕ້ອງໄດ້ຈົດທະບຽນໃນເວລາດຽວກັນກັບການອອກສິດ ໃຫ້ນັກ ປັບປຸງພັນພິດ. ນັກປັບປຸງພັນພິດ ຕ້ອງຍື່ນຊື່ຂອງພັນພິດທີ່ກຳນົດຕໍ່ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອສົ່ງ ຊື່ຂອງພັນພິດນັ້ນ ໃຫ້ທຸກປະເທດທີ່ເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງພັນພິດໃໝ່. ໃນກໍລະນີ ຫາກຍື່ນຈົດທະບຽນພັນພິດດຽວກັນ ຢູ່ຫຼາຍປະເທດທີ່ເປັນພາຄີ ກໍໃຫ້ກຳນົດຊື່ດຽວກັນ;

4. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຈົດທະບຽນຊື່ຂອງພັນພິດຕາມທີ່ໄດ້ຍື່ນມາ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ ຊື່ຂອງພັນພິດທີ່ສະເໜີມານັ້ນ ສິ່ງຜິດກະທົບຕໍ່ສິດຂອງບຸກຄົນທີສາມທີ່ໄດ້ຮັບກ່ອນໜ້າ ຕາມ ຂໍ້ 5 ຂອງມາດ ຕານີ້, ບໍ່ເໝາະສົມ ຫຼື ບໍ່ສອດຄ່ອງຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 2 ແລະ ຂໍ້ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ກະຊວງ

ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ນັກປັບປຸງພັນພິດ ເພື່ອກຳນົດຊື່ຂອງພັນພິດມາໃໝ່ ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບວັນ. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງໄດ້ຈົດທະບຽນຊື່ຂອງພັນພິດໃໝ່ນັ້ນໃນເວລາດຽວກັນ ກັບທີ່ອະນຸມັດສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພິດ;

5. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ສະເໜີຂາຍ ຫຼື ວາງຈຳໜ່າຍ ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນຂອງພັນ ພິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕ້ອງນຳໃຊ້ການກຳນົດຊື່ ຂອງພັນພິດນັ້ນ ເຖິງວ່າ ອາຍຸການຂອງສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພິດນັ້ນ ຈະສິ້ນສຸດລົງແລ້ວກໍຕາມ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ການນຳໃຊ້ຊື່ຂອງພັນພິດ ທີ່ກຳນົດນັ້ນ ຖືກເກືອດຫ້າມ ໂດຍສິດຂອງບຸກຄົນທີ່ສາມທີ່ໄດ້ຮັບກ່ອນໜ້າ ຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ມີພັນທະນຳໃຊ້ຊື່ຂອງ ພັນພິດນັ້ນ;

6. ພັນພິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກນຳສະເໜີຂາຍ ຫຼື ວາງຈຳໜ່າຍນັ້ນ ອະນຸຍາດໃຫ້ເອົາເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ຊື່ການຄ້າ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຊີ້ບອກທີ່ຄ້າຍຄື ປະກອບໃສ່ຊື່ຂອງພັນພິດ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນແລ້ວ ແຕ່ຊື່ນັ້ນ ຕ້ອງເປັນສິ່ງ ທີ່ຮູ້ໄດ້ງ່າຍ.

ໝວດທີ 2 ການຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່

ມາດຕາ 75 (ປັບປຸງ) ສິດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ນັກປັບປຸງພັນພິດ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍສິດຕໍ່ພັນພິດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການປັບປຸງພັນພິດນັ້ນ;
2. ນັກປັບປຸງພັນພິດ ທີ່ມີ ສອງຄົນ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ຮ່ວມກັນປັບປຸງພັນພິດ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ ສິດຮ່ວມກັນຕໍ່ພັນພິດທີ່ໄດ້ມາຈາກການປັບປຸງພັນພິດນັ້ນ. ຖ້າຫາກບໍ່ມີການຕົກລົງກັນສະເພາະກ່ຽວກັບພູດນັ້ນ ການເປັນເຈົ້າຂອງ ໃຫ້ຖືວ່າພວກກ່ຽວເປັນເຈົ້າຂອງພັນພິດໃນພູດສະເໝີກັນ;
3. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ່າງປະເທດ ກໍມີສິດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ຄືກັນກັບຄົນ ລາວ ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ. ສຳລັບຜູ້ບໍ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ຫຼື ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງຕົວແທນຂອງຕົນ ຊຶ່ງມີທີ່ຢູ່ຖາວອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ດຳເນີນການແທນ.

ມາດຕາ 76 (ປັບປຸງ) ວັນບຸລິມະສິດຂອງຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດຮ້ອງຂໍເອົາວັນບຸລິມະສິດ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ນັກປັບປຸງພັນພິດ ທີ່ໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່ ໃນປະເທດພາຄີໃດໜຶ່ງຂອງສິນທິ ສັນຍາ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງພັນພິດໃໝ່ ໄດ້ຮັບວັນບຸລິມະສິດໃນການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພິດ ຊະນິດດຽວກັນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ພາຍໃນເວລາ ສິບສອງເດືອນ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຄັ້ງທຳອິດ ເປັນຕົ້ນໄປ;
2. ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່ ສາມາດຮຽກຮ້ອງເອົາວັນບຸລິມະສິດ ໂດຍອີງໃສ່ຄຳຮ້ອງ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສະບັບ ທີ່ໄດ້ຍື່ນກ່ອນໜ້ານີ້ຢູ່ຫ້ອງການຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ພາຍໃນເວລາ ສາມເດືອນ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ແຕ່ຜູ້ກ່ຽວ ຕ້ອງສະໜອງສໍາເນົາເອກະສານທີ່ໄດ້ປະກອບໃນສໍານວນຄໍາຮ້ອງຄັ້ງທໍາອິດ, ສໍາເນົາຄໍາຮ້ອງທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍຕົວຢ່າງ ຫຼື ຫຼັກຖານທີ່ຊີ້ບອກວ່າ ພັນພືດທີ່ກໍານົດໃນສອງຄໍາຮ້ອງນັ້ນ ແມ່ນອັນດຽວກັນ;

3. ນັກປັບປຸງພັນພືດ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານທີ່ຈໍາເປັນ ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອກວດສອບ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 80 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ພາຍໃນເວລາ ສອງປີ ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດໄລຍະເວລາຂອງວັນບຸລິມະສິດ ຫຼື ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ ໃນກໍລະນີຄໍາຮ້ອງຂໍຄັ້ງທໍາອິດນັ້ນ ໄດ້ຖືກປະຕິເສດ ຫຼື ຖອນ;

4. ໃນກໍລະນີ ມີການກະທໍາໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງອື່ນ, ການເຜີຍແຜ່ ຫຼື ການນໍາໃຊ້ພັນພືດ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຄໍາຮ້ອງຄັ້ງທໍາອິດ ພາຍໃນເວລາ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງບໍ່ເປັນເຫດຜົນໃນການປະຕິເສດຄໍາຮ້ອງຖັດມາ. ການກະທໍາດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງບໍ່ເປັນສາເຫດໃນການໃຫ້ສິດແກ່ບຸກຄົນ ທີ່ສາມ.

ມາດຕາ 77 (ປັບປຸງ) ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີສິດຮ້ອງຂໍເອົາສິດຕໍ່ພັນພືດທີ່ໄດ້ມາຈາກການປັບປຸງພັນພືດ ສາມາດຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່ ນໍາກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ. ຄໍາຮ້ອງສໍາລັບການປົກປ້ອງພັນພືດ ແລະ ເອກະສານຄັດຕິດອື່ນ ສາມາດເຮັດເປັນພາສາລາວ ຫຼື ອັງກິດກໍໄດ້. ຖ້າວ່າຄໍາຮ້ອງ ຫຼື ເອກະສານທີ່ໄດ້ເຮັດເປັນພາສາອັງກິດນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຍັງຕ້ອງຍື່ນສະບັບແປເປັນພາສາລາວ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ພາຍໃນເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ຫຼັງຈາກວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍສິດຕໍ່ພັນພືດທີ່ໄດ້ມາຈາກການປັບປຸງພັນພືດ ຕາມແບບຟິມ ໂດຍໜຶ່ງຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່ ຕ້ອງກໍານົດແຕ່ພັນພືດຊະນິດດຽວເທົ່ານັ້ນ;
2. ຊື່ນັກປັບປຸງພັນພືດ, ຖ້າຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຫາກບໍ່ແມ່ນຜູ້ປັບປຸງ ຫຼື ຄົນພົບ ແລະ ພັດທະນາພັນພືດໃໝ່ນັ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ມີໜັງສືຢັ້ງຢືນຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງ;
3. ໃບມອບສິດ ທີ່ບົ່ງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
4. ໃບສະເໜີການກໍານົດຊື່ໃໝ່ ຫຼື ຊື່ອ້າງອີງຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ;
5. ເອກະສານຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມແບບສອບຖາມທາງດ້ານເຕັກນິກ ລວມທັງບົດອະທິບາຍຄຸນລັກສະນະຂອງພັນພືດ ກ່ຽວກັບ ຄວາມແຕກຕ່າງ, ຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະ ຄວາມຄົງຕົວ;
6. ໃບຮັບເງິນ ຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ອາດລວມເອົາການຮ້ອງຂໍເອົາວັນບຸລິມະສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 76 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີຢືນຄຳຮ້ອງ ຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງມີ ເອກະສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, 5 ແລະ ຂໍ້ 6 ວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່ ຕ້ອງປະຕິບັດທຸກເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນເວລາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 78 (ປັບປຸງ) ການກວດສອບສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່ເບື້ອງຕົ້ນ

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງດຳເນີນການກວດສອບ ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນ ພິດໃໝ່ເບື້ອງຕົ້ນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຕາມມາດຕາ 77 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ຖ້າເຫັນວ່າສຳນວນ ຄຳຮ້ອງຂໍ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງອອກວັນທີຢືນຄຳຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ ຢືນຄຳຮ້ອງຂໍ.

ໃນກໍລະນີ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຢືນຄຳຮ້ອງຂໍ ເພື່ອແກ້ໄຂ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນແຈ້ງການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 79 (ປັບປຸງ) ການເຜີຍແຜ່ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່

ພາຍຫຼັງ ໄດ້ດຳເນີນການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນ ສຳເລັດແລ້ວ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງເອົາຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່ ແລະ ບົດສັງເຂບ ພ້ອມທັງຊື່ພັນພິດທີ່ຂໍຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່ ເຜີຍແຜ່ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ບຸກຄົນທີສາມ ສາມາດຮ້ອງຂໍຄັດຄ້ານການຂໍຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ ວັນໄດ້ເຜີຍແຜ່ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 80 (ປັບປຸງ) ການກວດສອບເນື້ອໃນຂອງສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່ ຕ້ອງໄດ້ມີການກວດສອບເນື້ອໃນ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ເງື່ອນໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 69 ຫາ ມາດຕາ 73 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໃນການກວດສອບ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງໄດ້ປະສານງານກັບໜ່ວຍງານທົດລອງ ປຸກພັນພິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການທົດລອງປຸກພັນພິດ ຫຼື ດຳເນີນການທົດລອງອື່ນທີ່ຈຳເປັນ ຊຶ່ງຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການທົດລອງປຸກພັນພິດ ຫຼື ຜິຈາລະນາຜົນຂອງການທົດລອງການປຸກ ຫຼື ການທົດລອງອື່ນ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນຜ່ານມາແລ້ວ ຊຶ່ງມູນຄ່າໃນການດຳເນີນການທົດລອງປຸກ ຫຼື ຜິຈາລະນາຜົນ ຂອງການທົດລອງການປຸກ ຫຼື ການທົດລອງອື່ນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການກຳນົດຂອງແຕ່ລະສູນທົດລອງກະສິກຳ ຢູ່ທັງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສາມາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນັກປັບປຸງພັນພິດ ສະໜອງຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ຫຼື ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພິດ.

ໃນກໍລະນີ ໄດ້ຢືນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພິດໃໝ່ ສຳລັບພັນພິດດຽວກັນ ຢູ່ປະເທດອື່ນ ຫຼື ອົງການ ຈັດຕັ້ງລະຫວ່າງລັດຖະບານນັ້ນ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສາມາດຮຽກຮ້ອງເອົາບົດລາຍງານການ ກວດສອບ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກວດສອບ.

ມາດຕາ 81 (ປັບປຸງ) ການຈັດທະບຽນ

ພາຍຫຼັງການກວດສອບເນື້ອໃນແລ້ວ ຫາກເຫັນວ່າສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈັດທະບຽນຜັນຜົດໃໝ່ ຖືກຕ້ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຈັດທະບຽນ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການຈັດທະບຽນຜັນຜົດໃໝ່ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ແລ້ວບັນທຶກການຈັດທະບຽນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ຜົນຂອງການຈັດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ລວມທັງຊື່ທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດທະບຽນ ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ໝວດທີ 3

ສິດຂອງນັກປັບປຸງຜັນຜົດ

ມາດຕາ 82 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງນັກປັບປຸງຜັນຜົດ

ນັກປັບປຸງຜັນຜົດ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ອະນຸຍາດ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກະທຳໃດໜຶ່ງຕໍ່ສ່ວນຂະຫຍາຍຜັນຜົດທີ່ໄດ້ຮັບ ການປົກປ້ອງ ດັ່ງນີ້:

1.1. ຜະລິດ, ຜະລິດຊໍ້າ;

1.2. ສ້າງເງື່ອນໄຂ ເພື່ອຂະຫຍາຍຜັນ;

1.3. ສະເໜີຂາຍ;

1.4. ຂາຍ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ;

1.5. ສິ່ງອອກ;

1.6. ນຳເຂົ້າ;

1.7. ເກັບຮັກສາໄວ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງ ຂອງ ຂໍ້ 1.1 ຫາ ຂໍ້ 1.6 ຂອງມາດຕານີ້.

2. ວາງເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ໃນການອະນຸຍາດຂອງຕົນ;

3. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງບຸກຄົນອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ສິດໃນ ການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ບຸກຄົນອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ;

4. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ການກະທຳ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1.1 ຫາ ຂໍ້ 1.7 ຂອງມາດຕານີ້ ກ່ຽວກັບສ່ວນຂະຫຍາຍຜັນຂອງ ຜັນຜົດໃໝ່ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບການກະທຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 85 ແລະ ມາດຕາ 86 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການກະທຳ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1.1 ຫາ ຂໍ້ 1.7 ຂອງມາດຕານີ້ ກ່ຽວກັບຜົນເກັບກ່ຽວ ລວມທັງ ໝົດຕົ້ນຜົດ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງຕົ້ນຜົດ ທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກການນຳໃຊ້ສ່ວນຂະຫຍາຍຜັນ ຂອງຜັນຜົດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງນັ້ນ ຕ້ອງອະນຸຍາດນຳນັກປັບປຸງຜັນຜົດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ນັກປັບປຸງຜັນຜົດ ມີໂອກາດທີ່ເໝາະສົມໃນການນຳໃຊ້ສິດຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບສ່ວນຂະຫຍາຍຜັນດັ່ງກ່າວ, ຍົກເວັ້ນການກະທຳທີ່ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 85 ແລະ ມາດຕາ 86 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການກະທຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1.1 ຫາ ຂໍ້ 1.7 ຂອງມາດຕານີ້ ສຳລັບຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ຈາກ ຜົນເກັບກ່ຽວໂດຍກົງ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມບົດບັນຍັດໃນວັກທີສອງ ຂອງມາດຕານີ້ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ຜົນເກັບກ່ຽວດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກນັກປັບປຸງພັນພືດ, ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ນັກປັບປຸງພັນ ພືດ ໄດ້ມີໂອກາດນຳໃຊ້ສິດຂອງຕົນຢ່າງເໝາະສົມແລ້ວ ກ່ຽວກັບສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພືດດັ່ງກ່າວ, ຍົກເວັ້ນການ ກະທຳທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 85 ແລະ ມາດຕາ 86 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ບົດບັນຍັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກທີໜຶ່ງ ຫາ ວັກທີສີ່ ຂອງມາດຕານີ້ ຈະນຳໃຊ້ເຊັ່ນດຽວກັນຕໍ່ພັນພືດ ດັ່ງນີ້:

1. ພັນພືດ ທີ່ຕົ້ນຕໍໄດ້ມາຈາກພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຊຶ່ງພັນພືດທີ່ຮັບການປົກປ້ອງນັ້ນໃນ ຕົວມັນເອງ ບໍ່ແມ່ນພັນພືດທີ່ຕົ້ນຕໍໄດ້ມາຈາກພັນພືດອື່ນ;
2. ພັນພືດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງ ຈາກພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກ ປ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 71 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ພັນພືດ ທີ່ມີການຜະລິດຈາກການນຳໃຊ້ຄືນ ຂອງພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ.

ພັນພືດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກທີຫ້າ ຂອງມາດຕານີ້ ຈະຖືວ່າຕົ້ນຕໍໄດ້ມາຈາກພັນພືດອື່ນ ຊຶ່ງເປັນພັນ ພືດທຳອິດທີ່ໃຊ້ປັບປຸງພັນ ກໍຕໍ່ເມື່ອ:

1. ເປັນພັນພືດສ່ວນໃຫຍ່ ທີ່ໄດ້ມາຈາກພັນພືດທຳອິດທີ່ໃຊ້ປັບປຸງພັນ ຫຼື ໄດ້ມາຈາກພັນພືດໂດຍ ຕົວມັນເອງ ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ມາຈາກພັນພືດທຳອິດທີ່ໃຊ້ປັບປຸງພັນ, ໃນຂະນະທີ່ຍັງຄົງມີການສະແດງອອກຄຸນ ລັກສະນະຕົ້ນຕໍທີ່ເປັນຜົນມາຈາກພັນທຸກຳ ຫຼື ການປະສົມເຂົ້າກັນຂອງພັນທຸກຳຂອງພັນພືດທຳອິດທີ່ໃຊ້ປັບປຸງ ພັນຢູ່ນຳ;
2. ມີຄວາມສາມາດຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງຈາກພັນພືດທຳອິດທີ່ໃຊ້ປັບປຸງພັນ;
3. ມີການຍົກເວັ້ນ ສ່ວນແຕກຕ່າງທີ່ເປັນຜົນມາຈາກການກະທຳຂອງການປັບປຸງພັນພືດ ໂດຍມີ ຄວາມສອດຄ່ອງກັບພັນພືດທຳອິດທີ່ໃຊ້ປັບປຸງພັນ ໃນການສະແດງອອກຄຸນລັກສະນະຕົ້ນຕໍທີ່ເປັນຜົນມາຈາກ ພັນທຸກຳ ຫຼື ການປະສົມເຂົ້າກັນຂອງພັນທຸກຳຂອງພັນພືດທຳອິດທີ່ໃຊ້ປັບປຸງພັນຢູ່ນຳ.

ພັນພືດ ທີ່ຕົ້ນຕໍໄດ້ມາຈາກພັນພືດອື່ນ ອາດຈະໄດ້ມາດ້ວຍການຄັດເລືອກແນວພັນຈາກທຳມະຊາດ, ການເຮັດໃຫ້ເກີດການກາຍພັນ, ການເພາະລ້ຽງເນື້ອເຍື່ອ (somaclonal variant), ການຄັດເລືອກແຕ່ລະ ຄຸນລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງຂອງພັນພືດທຳອິດ, ການປັບປຸງພັນແບບຍ່ອນກັບຄືນຫາສາຍພັນກົກ ຫຼື ການປັບປຸງ ດ້ວຍວິທີວິສະວະພັນທຸກຳ.

ມາດຕາ 83 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງພັນພືດໃໝ່

ອາຍຸການປົກປ້ອງພັນພືດໃໝ່ ສຳລັບພືດຍືນຕົ້ນ ແລະ ຕົ້ນໝາກອະງຸ່ນ ມີກຳນົດເວລາ ຊາວທ້າຍ ນັບແຕ່ວັນມອບສິດໃຫ້ແກ່ນັກປັບປຸງພັນພືດ ເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ພັນພືດໃໝ່ປະເພດອື່ນ ມີກຳນົດເວລາ ຊາວຍີ ນັບແຕ່ວັນມອບສິດໃຫ້ແກ່ນັກປັບປຸງພັນພືດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ເຈົ້າຂອງພັນພືດໃໝ່ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການລ່ວງໜ້າ ແຕ່ລະປີ ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການ ປົກປ້ອງ.

ມາດຕາ 84 (ປັບປຸງ) ການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ

ນັກປັບປຸງພັນພືດ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ດ້ວຍຄ່າຕອບແທນຢ່າງເໝາະສົມ ຈາກບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນການໃດໜຶ່ງ ໃນໄລຍະເວລາ ລະຫວ່າງການພິມເຜີຍແຜ່ຄຳຮ້ອງຂໍສິດ ກັບການຮັບສິດນັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດນຳນັກປັບປຸງພັນພືດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 4

ການຍົກເວັ້ນ ແລະ ການຈຳກັດ ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ

ມາດຕາ 85 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນ ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ

ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ຈະຖືກຍົກເວັ້ນ ເມື່ອມີ:

1. ການກະທຳ ເພື່ອຈຸດປະສົງສ່ວນຕົວ ແລະ ບໍ່ມີຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ;
2. ການກະທຳ ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ;
3. ການກະທຳ ເພື່ອປັບປຸງພັນພືດອື່ນ ແລະ ການກະທຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກທີໜຶ່ງ ຫາ ວັກທີສີ່ ມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສຳລັບພັນພືດອື່ນນັ້ນ;
4. ການກະທຳ ເພື່ອປັບປຸງພັນພືດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກທີຫ້າ ມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແຕ່ການກະທຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກທີໜຶ່ງ ຫາ ວັກທີສີ່ ມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສຳລັບພັນພືດອື່ນນັ້ນ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ;
5. ການນຳໃຊ້ ເພື່ອຂະຫຍາຍພັນຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ດິນຂອງຊາວກະສິກອນເອງ, ຜົນຜະລິດຈາກການເກັບກ່ຽວ ທີ່ຊາວກະສິກອນໄດ້ມາຈາກການປູກໃນເນື້ອທີ່ດິນຂອງຕົນເອງ ລວມທັງພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຫຼື ພັນພືດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ຫຼື ຂໍ້ 2 ວັກທີຫ້າ ມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍຕ້ອງມີປະລິມານຈຳກັດທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ.

ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ) ການສິ້ນສຸດສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ

ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ຈະສິ້ນສຸດລົງ ກ່ຽວກັບສ່ວນໃດໜຶ່ງ ຂອງພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຈາກສ່ວນດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີຫ້າ ມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ຂາຍ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ ຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍນັກປັບປຸງພັນພືດ ຫຼື ຕາມການເຫັນດີຂອງຜູ້ກ່ຽວ, ຍົກເວັ້ນການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ການຂະຫຍາຍພັນພືດຕື່ມອີກ;
 2. ການສົ່ງອອກສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພືດ ໄປຍັງປະເທດ ທີ່ບໍ່ປົກປ້ອງປະເພດ ຫຼື ຊະນິດພັນພືດດັ່ງກ່າວ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ການສົ່ງອອກສ່ວນນັ້ນ ແມ່ນ ເພື່ອການບໍລິໂພກ.
- ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພືດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ແມ່ນ:
1. ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພືດທຸກຊະນິດ;
 2. ຜົນເກັບກ່ຽວ ລວມທັງໝົດຕົ້ນພືດ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງ ຂອງຕົ້ນພືດ;
 3. ຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ມາໂດຍກົງຈາກຜົນເກັບກ່ຽວ.

ມາດຕາ 87 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງທາງການຄ້າ

ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງທາງການຄ້າ ທີ່ບັງຄັບໃຊ້ໃນ ສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນ ການຜະລິດ, ການຢັ້ງຢືນ, ການຕະຫຼາດ, ການນຳເຂົ້າ ແລະ ການສົ່ງອອກ ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພືດ ຕ້ອງບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິດຂອງນັກ ປັບປຸງພັນພືດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດເປັນໂມຄະ

ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ຈະເປັນໂມຄະ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 70 ຫຼື ມາດຕາ 71 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃນເວລາພິຈາລະນາໃຫ້ສິດແກ່ນັກປັບປຸງພັນພືດ;
 2. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານຕົ້ນຕໍ ໂດຍນັກປັບປຸງພັນພືດ ໃຫ້ແກ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໃນເວລາພິຈາລະນາການຈັດທະບຽນພັນພືດໃໝ່ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 72 ຫຼື ມາດຕາ 73 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
 3. ມອບສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນບໍ່ມີສິດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ໂອນສິດ ນັ້ນໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ມີສິດ.
- ນອກຈາກກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ແລ້ວ ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ຈະບໍ່ ຖືວ່າເປັນໂມຄະ ບໍ່ວ່າດ້ວຍເຫດຜົນໃດກໍຕາມ.

ມາດຕາ 89 (ປັບປຸງ) ການຖອນສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ

ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ຈະຖືກຖອນ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 72 ຫຼື ມາດຕາ 73 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້;
2. ບໍ່ໄດ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ຫຼື ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພືດ ທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ເພື່ອທົດສອບ ການບຳລຸງຮັກສາພັນພືດ;
3. ບໍ່ຈ່າຍ ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງສິດຂອງຕົນ;
4. ບໍ່ໄດ້ສະເໜີຊື່ຂອງພັນພືດໃໝ່ທີ່ເໝາະສົມອີກ ໃນກໍລະນີການກຳນົດຊື່ຂອງພັນພືດໃໝ່ ຖືກຍົກ ເລີກ ຫຼັງຈາກການມອບສິດໃຫ້.

ມາດຕາ 90 (ປັບປຸງ) ການຈຳກັດສິດເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ

ໃນກໍລະນີ ມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດນັ້ນ ລັດຖະບານ ມີສິດອອກແຈ້ງການ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳນັກປັບປຸງພັນພືດ ແຕ່ນັກ ປັບປຸງພັນພືດ ຈະໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນທີ່ເໝາະສົມ.

ພາກທີ V
ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ
ໝວດທີ 1
ການປົກປ້ອງລິຂະສິດ

ມາດຕາ 91 (ປັບປຸງ) ຜົນງານທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ

ຜົນງານຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ທີ່ມີການປະດິດຄິດແຕ່ງຂຶ້ນດ້ວຍຕົນເອງໃນຂົງເຂດ ສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ ເຖິງວ່າຜົນງານດັ່ງກ່າວ ຈະສະແດງອອກຢູ່ໃນລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບໃດກໍຕາມ, ລິຂະສິດ ຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ສຳລັບຜົນງານ ດັ່ງນີ້:

1. ຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ມີ ດັ່ງນີ້:

- 1.1. ຮູບວາດ, ຮູບແຕ້ມ, ຮູບແກະສະຫຼັກ, ຮູບພິມຫິນ, ການເກັບຂິດ ລາຍພິມ ຫຼື ລາຍແຜ ແລະ ຜົນງານວິຈິດຕະກຳອື່ນ;
- 1.2. ຮູບປັ້ນ, ຮູບຄວັດຫິນ ແລະ ຜົນງານປະຕິມາກຳອື່ນ;
- 1.3. ການອອກແບບອາຄານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງ, ການອອກແບບຕົບແຕ່ງພາຍໃນ, ພາຍນອກ ແລະ ຜົນງານສະຖາປັດຕະຍະກຳອື່ນ;
- 1.4. ຮູບຖ່າຍດ້ວຍວິທີການເຕັກນິກຕ່າງໆ ແລະ ຜົນງານທີ່ສະແດງອອກ ດ້ວຍຂັ້ນຕອນອານາລ໌ອກ;
- 1.5. ຮູບຈຳລອງ, ແຜນທີ່, ແຜນຜັງ, ຮູບສະເກັດ ຫຼື ຮູບສາມມິຕິ ກ່ຽວກັບ ພູມສາດ, ພູມປະເທດ, ງານສະຖາປັດຕະຍະກຳ ຫຼື ວິທະຍາສາດ;
- 1.6. ດິນຕີປະກອບບົດລະຄອນ, ແບບລະຄອນກົກ ຫຼື ລະຄອນຈັດສາກ, ການອອກແບບທ່າຝ່ອນ, ທ່າເຕັ້ນ ແລະ ຜົນງານອື່ນ ທີ່ປະດິດຄິດແຕ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອການສະແດງ;
- 1.7. ການປະກອບດົນຕີ ທີ່ມີ ຫຼື ບໍ່ມີ ເນື້ອຮ້ອງລວມຢູ່ນຳ ລວມທັງໂນດເຟງ ທີ່ໄດ້ແຍກ ແລະ ຮຽບຮຽງສຽງປະສານແລ້ວ;
- 1.8. ການບັນທຶກສຽງ;
- 1.9. ຜົນງານສິລະປະປັບໃຊ້;
- 1.10. ຝົມ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາອື່ນ ຫຼື ຜົນງານທີ່ສະແດງອອກ ດ້ວຍການລຳດັບພາບ ທີ່ສາມາດນຳອອກສາຍຕໍ່ເນື່ອງໄດ້ເປັນຮູບເງົາ ແລະ ສາມາດບັນທຶກລົງໃສ່ວັດສະດຸອື່ນ ທີ່ສາມາດນຳອອກສາຍຕໍ່ເນື່ອງໄດ້ຄືກັນ ລວມທັງສຽງປະກອບໃນຜົນງານນັ້ນ;
- 1.11. ຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳອື່ນ.

2. ຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດ ມີ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

- 2.1. ປຶ້ມອ່ານ, ວິທະຍານິພົນ, ແຜ່ນພັບ, ວາລະສານ, ສິ່ງພິມ ແລະ ສິ່ງຂີດຂຽນອື່ນ;

2.2. ບົດປາຖະກະຖາ, ບົດຄຳເຫັນ, ສູນທອນພິດ, ບົດຄຳສອນ, ບົດສອນ ແລະ ບົດເວົ້າອື່ນ ທີ່ໄດ້ມີການບັນທຶກ;

2.3. ບົດລະຄອນ, ບົດເລື່ອງ, ບົດກະວີ;

2.4. ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແລະ ການລວບລວມຂໍ້ມູນ ລວມທັງລະຫັດກຳເນີດ ແລະ ລະຫັດວັດຖຸ;

2.5. ຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດອື່ນ.

3. ການລວບລວມຜົນງານ ສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ເປັນຕົ້ນ ສາລານຸກົມ, ການລວບລວມບົດປະຜັນ ຫຼື ການລວບລວມຂໍ້ມູນ ດ້ວຍການຈັດລຽງ, ການຄັດເລືອກ, ການລວບລວມບັນດາຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ທີ່ປະກອບເຂົ້າກັນ ເປັນການປະດິດຄິດແຕ່ງທາງປັນຍາ.

ຜົນງານໃດໜຶ່ງ ຈະຖືວ່າໄດ້ມີການປະດິດຄິດແຕ່ງຂຶ້ນ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ບັນທຶກລົງໃນຮູບແບບວັດຖຸໃດໜຶ່ງ ທີ່ຈັບບາຍໄດ້ ຫຼື ຮູບແບບເອເລັກໂຕຣນິກ.

ມາດຕາ 92 ຜົນງານທີ່ສືບເນື່ອງຈາກລິຂະສິດ

ຜົນງານທີ່ສືບເນື່ອງຈາກລິຂະສິດ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຄືກັບຜົນງານຕົ້ນສະບັບໂດຍປາສະຈາກການສ້າງຜົນເສຍຫາຍ ຕໍ່ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດຕົ້ນສະບັບ ຊຶ່ງເປັນຜົນງານທີ່ນຳມາເປັນພື້ນຖານໃນການສ້າງຜົນງານທີ່ສືບເນື່ອງ.

ມາດຕາ 93 ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ

ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຂ່າວປະຈຳວັນ ຫຼື ເຫດການຕົວຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ;
2. ຄວາມຄິດ, ຂັ້ນຕອນ, ກຳມະວິທີ, ວິທີການປະຕິບັດ ຫຼື ຫຼັກການຄະນິດສາດ;
3. ນິຕິກຳ, ລະບຽບການປົກຄອງ ແລະ ເອກະສານທາງດ້ານການດຳເນີນຄະດີ ລວມທັງເອກະສານ

ດັ່ງກ່າວ ທີ່ໄດ້ແປເປັນທາງການ.

ໝວດທີ 2

ການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 94 ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປົກປ້ອງ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ສະແດງ ລວມມີນັກສະແດງ, ນັກຮ້ອງ, ນັກດົນຕີ, ນັກຝ້ອນ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ສະແດງ, ຮ້ອງເພງ, ເລົ່າ, ຫຼິ້ນ ໃນຮູບແບບຂອງຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ແລະ ວັນນະກຳ ຫຼື ການສະແດງອອກທາງວັດທະນະທຳພື້ນເມືອງ;

2. ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກຄັ້ງທຳອິດຂອງການສະແດງໃດໜຶ່ງ ຫຼື ສຽງອື່ນ ຫຼື ການນຳສະເໜີບັນດາສຽງອື່ນທີ່ປະກອບໃນການສະແດງ;

3. ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ທີ່ໄດ້ມີການຮັບສິ່ງສັນຍານ ສຽງ ຫຼື ພາບ ແລະ ສຽງ ຜ່ານລະບົບໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ສູ່ສາທາລະນະຊົນ.

ມາດຕາ 95 ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ

ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການສະແດງ:

1.1. ການສະແດງຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຂອງຝົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ;

1.2. ການສະແດງຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

1.3. ການສະແດງທີ່ຖືກປົກປ້ອງ ຕາມສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

2. ການບັນທຶກສຽງ:

2.1. ການບັນທຶກສຽງ ທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດຂອງຝົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ;

2.2. ການບັນທຶກສຽງຂອງຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ຜະລິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

2.3. ການບັນທຶກສຽງທີ່ຖືກປົກປ້ອງ ຕາມສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

3. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ:

3.1. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດຂອງຝົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບທີ່ມີສຳນັກງານໃຫຍ່ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

3.2. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ທີ່ສົ່ງຈາກເຄື່ອງຮັບສິ່ງສັນຍານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ;

3.3. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ທີ່ຖືກປົກປ້ອງ ຕາມສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

4. ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ:

4.1. ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ ຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຂອງຝົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ;

4.2. ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ ຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

4.3. ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ ທີ່ຖືກປົກປ້ອງຕາມສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງ ແລະ ລາຍການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າ
ລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, 2, 3 ແລະ ຂໍ້ 4 ຂອງ
ມາດຕານີ້ ໂດຍບໍ່ແຕະຕ້ອງຕໍ່ຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດ.

ໝວດທີ 3

ການແຈ້ງ ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 96 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງ ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແມ່ນ ສິດທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທັນທີ ເມື່ອໄດ້ມີການປະດິດຄິດແຕ່ງ
ຜົນງານນັ້ນຂຶ້ນມາ ໂດຍບໍ່ມີການຈິດທະບຽນ ແຕ່ສາມາດແຈ້ງສິດນັ້ນໄວ້ນຳ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ
ການຄ້າ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ ຫຼື ເປັນຂໍ້ມູນ.

ມາດຕາ 97 (ປັບປຸງ) ການບັນທຶກການແຈ້ງ ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍແຈ້ງລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດແລ້ວ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ
ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງບັນທຶກການແຈ້ງດັ່ງກ່າວ ແລະ ອອກໃບຮັບແຈ້ງໃຫ້ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ ຖ້າຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວ
ຫາກຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ໃບຮັບແຈ້ງການແຈ້ງລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງ
ກັບລິຂະສິດ ຕ້ອງບົ່ງບອກຊື່ເຈົ້າຂອງຜົນງານ, ຊື່ຜົນງານ ພ້ອມວັນເດືອນປີສ້າງຜົນງານ ແຕ່ບໍ່ເປັນການໃຫ້ສິດ
ໃດໆແກ່ຜູ້ແຈ້ງ.

ໝວດທີ 4

ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ

ມາດຕາ 98 (ປັບປຸງ) ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ

ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ໃນຜົນງານກ່ຽວກັບວັນນະກຳ, ສິລະປະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດ ແມ່ນ ຜູ້ປະດິດຄິດ
ແຕ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບກຳມະສິດຕໍ່ລິຂະສິດທີ່ເປັນສິດດ້ານຈາລິຍະທຳ ແລະ ສິດດ້ານເສດຖະກິດ. ເມື່ອມີການສ້າງຜົນ
ງານຮ່ວມກັນ ກໍຈະໄດ້ຮັບສິດຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງດ້ວຍກັນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້
ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ໃນກໍລະນີຜົນງານ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍການວ່າຈ້າງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດໃນຜົນງານດັ່ງກ່າວ ກໍແມ່ນ
ຜູ້ວ່າຈ້າງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແມ່ນ ຜູ້ໄດ້ຮັບກຳມະສິດ ຕໍ່ລິຂະສິດ ທີ່ເປັນສິດດ້ານເສດຖະກິດ ດ້ວຍການ ຊື້ ຂາຍ,
ມອບໂອນ ດ້ວຍສັນຍາ ຫຼື ດ້ວຍການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ສຳລັບເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ທີ່ໄດ້ຮັບກຳມະສິດ ຕໍ່ລິຂະສິດ ທີ່ເປັນສິດດ້ານເສດຖະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ ໃນສັນຍາ ລວມທັງສັນຍາວ່າຈ້າງແຮງງານ ເພື່ອສ້າງຜົນງານ ແລະ/ຫຼື ບັນທຶກສຽງນັ້ນ ກໍຈະສາມາດນຳໃຊ້ສິດ ໃນນາມຕົນເອງ ແລະ ກໍຈະມີສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສິດດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 99 (ປັບປຸງ) ຜູ້ປະກອບສ່ວນ ໃນຜົນງານການສະແດງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ

ຜູ້ປະກອບສ່ວນ ຢ່າງມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ໃນຜົນງານການສະແດງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ຊຶ່ງມີ ຜູ້ອຳນວຍການສ້າງ, ຜູ້ສ້າງບົດຮູບເງົາ, ຜູ້ໃຫ້ສຽງປະກອບ ແລະ ຜູ້ສ້າງຜົນງານດ້ານດົນຕີ, ບັນນາທິການ, ຜູ້ຮຽບຮຽງ, ມືກ້ອງ, ຜູ້ຄວບຄຸມການສະແດງ, ຜູ້ປະພັນ, ຜູ້ຈັດສາກ, ຜູ້ຄວບຄຸມສຽງ, ຜູ້ຄວບຄຸມແສງ, ຜູ້ອອກແບບສະຖານທີ່ຖ່າຍທຳ, ຜູ້ຈັດການດ້ານເຄື່ອງມືຖ່າຍທຳ, ຜູ້ຈັດການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ປະກອບສ່ວນໃນວຽກດັ່ງກ່າວ ຖືວ່າເປັນຜູ້ຮ່ວມປະດິດຄິດແຕ່ງ ໃນຜົນງານການສະແດງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານ ຮູບເງົາ.

ຜູ້ຮ່ວມປະດິດຄິດແຕ່ງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການບັງຊີຢ່າງຈະແຈ້ງ ໃສ່ໃນຜົນງານທີ່ຕົນເອງໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມສ້າງ ນັ້ນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີເງື່ອນໄຂອື່ນ ທີ່ບໍ່ໃຫ້ບັງຊີນັ້ນໄດ້.

ໃນກໍລະນີບໍ່ໄດ້ມີການຕົກລົງກັນໄວ້ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນນັ້ນ ຜູ້ຮ່ວມປະດິດຄິດແຕ່ງເຫຼົ່ານີ້ ກໍຈະ ບໍ່ມີສິດຄັດຄ້ານ ການຜະລິດຊື່, ການແຈກຢາຍ, ການສະແດງ, ການສື່ສານ ຜົນງານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍ ລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ, ການອອກອາກາດ ຫຼື ການສື່ສານ ໃນຮູບແບບອື່ນ ຫຼື ການແປເນື້ອໃນຄຳເວົ້າ ຫຼື ການພາກສຽງ ເຂົ້າໃນຜົນງານ, ຍົກເວັ້ນຜູ້ສ້າງບົດຮູບເງົາ, ຜູ້ໃຫ້ສຽງປະກອບ ແລະ ຜູ້ສ້າງຜົນງານດ້ານດົນຕີ ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນຮູບເງົາ ຫຼື ຜູ້ອຳນວຍການສ້າງຮູບເງົາ.

ມາດຕາ 100 (ປັບປຸງ) ສິດດ້ານຈາລິຍະທຳ

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ມີສິດດ້ານຈາລິຍະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ເປີດເຜີຍ ແລະ ເຜີຍແຜ ຜົນງານຄັ້ງທຳອິດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຜູ້ກ່ຽວ ຫາກໄດ້ມອບສິດນີ້ຢ່າງເປັນ ລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນນຳໃຊ້ ຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງຕົນ;
2. ອ້າງເປັນຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ, ມີຊື່ຂອງຕົນເອງ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເວລາມີການນຳໃຊ້ ຫຼື ຈັດຜົມ ຜົນງານດັ່ງກ່າວ, ໃຊ້ນາມແຝງ ຫຼື ນາມປາກກາ ຫຼື ຈັດຜົມຜົນງານ ໂດຍບໍ່ໃສ່ຊື່ຂອງຕົນ;
3. ຄັດຄ້ານ ການໃສ່ຊື່ບຸກຄົນອື່ນ ໃນຜົນງານຂອງຕົນ;
4. ຄັດຄ້ານ ການແອບອ້າງນຳໃຊ້ຊື່ຂອງຕົນ ໄປໃສ່ຜົນງານອື່ນ ທີ່ຕົນບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ຜົນງານທີ່ບຸກຄົນອື່ນໄດ້ດັດແກ້;
5. ຄັດຄ້ານ ການບົດເບືອນ, ການຕັດຮອນ, ການດັດແກ້ ຫຼື ການກະທຳອື່ນ ຕໍ່ຜົນງານ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ ເກີດຜົນເສຍຫາຍ ຕໍ່ກຽດ ຫຼື ຊື່ສຽງ ຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ.

ຜູ້ບໍ່ແມ່ນຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ແຕ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຊື່ຂອງຜູ້ກ່ຽວ ຫຼື ເປັນເຈົ້າຂອງສິດດ້ານເສດຖະກິດຂອງ ຜົນງານນັ້ນ ກໍຈະມີສິດເຊັນດຽວກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 5 ຂອງມາດຕານີ້.

ສິດດ້ານຈາລິຍະທຳ ບໍ່ສາມາດມອບໂອນໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນໄດ້ ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງນັ້ນ ຈະບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງສິດດ້ານເສດຖະກິດກໍຕາມ, ແຕ່ສິດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 2 ແລະ ຂໍ້ 5 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະສືບຕໍ່ໄປຈົນກວ່າສິດດ້ານເສດຖະກິດຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ກາຍເປັນຂອງສາທາລະນະຊົນ. ສ່ວນສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 3 ແລະ ຂໍ້ 4 ແລະ ວັກທີສອງ ຂອງມາດຕານີ້ ບຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ກັບສິດດັ່ງກ່າວ ສາມາດນຳໃຊ້ສິດນັ້ນ ໂດຍບໍ່ມີກຳນົດເວລາ.

ມາດຕາ 101 (ປັບປຸງ) ສິດດ້ານເສດຖະກິດ

ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ໃນຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ສະສົມ ທ້ອນໂຮມຜົນງານ;
2. ຜະລິດຊໍ້າຜົນງານລິຂະສິດ ບໍ່ວ່າໃນລັກສະນະ ຫຼື ໃນຮູບແບບໃດກໍຕາມ ລວມທັງຈໍລະຈອນ ແຈກຢາຍສຳເນົາຜົນງານດັ່ງກ່າວ;
3. ແປຜົນງານ;
4. ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຂອງຜົນງານ;
5. ສື່ສານ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ ຜົນງານລິຂະສິດ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍລະບົບສື່ສານ ທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ດ້ວຍການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຊໍ້າ ຜົນງານ;
6. ສື່ສານ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ ຜົນງານການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍໂທລະໂຄງ ຫຼື ເຄື່ອງສົ່ງສັນຍານດ້ວຍລະບົບທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ດ້ວຍສັນຍານ, ດ້ວຍສຽງ ຫຼື ພາບ.

ໃນກໍລະນີ ບໍ່ມີການກຳນົດສະເພາະ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ຕາມ ຂໍ້ 4 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການອະນຸຍາດໃຫ້ບັນທຶກ ດ້ວຍເຄື່ອງບັນທຶກສຽງ ຫຼື ພາບ ຕໍ່ຜົນງານການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ.

ສຳລັບຜົນງານດ້ານວັນນະກຳນັ້ນ ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ເລົ່າຜົນງານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍວິທີການ ຫຼື ຂະບວນການໃດໜຶ່ງ;
2. ສື່ສານ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ ຜົນງານລິຂະສິດຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍການເລົ່າຄືນຜົນງານ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການສື່ສານອື່ນໃດໜຶ່ງ;
3. ແປການເລົ່າຄືນຜົນງານ.

ສຳລັບການສະແດງລະຄອນ, ລະຄອນ-ດົນຕີ ແລະ ຜົນງານດ້ານດົນຕີນັ້ນ ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ສະແດງ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ ຜົນງານລິຂະສິດຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ລວມທັງການສະແດງຜົນງານ ດ້ວຍວິທີການ ຫຼື ຂະບວນການໃດໜຶ່ງ;
2. ສື່ສານ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ ຜົນງານລິຂະສິດ ກ່ຽວກັບການສະແດງຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ;
3. ແປຜົນງານການສະແດງ.

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ ດັດແກ້, ບັບປຸງ ຫຼື ຈັດລຽງຜົນງານຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ດັດແກ້ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ-ລະຄອນ ແລະ ຜະລິດຊຳຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ແລະ ແຈກຢາຍຜົນງານ ທີ່ໄດ້ດັດແກ້ ຫຼື ໄດ້ຜະລິດຊຳ;

2. ສະແດງ ຫຼື ສື່ສານ ຜົນງານລິຂະສິດ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍລະບົບການສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ຜົນງານທີ່ໄດ້ຮັບການດັດແກ້ ຫຼື ໄດ້ຜະລິດຊຳຜົນງານລິຂະສິດ.

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ຫຼື ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້:

1. ຜະລິດຊຳຜົນງານລິຂະສິດ ທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ຂອງຜົນງານ ການບັນທຶກສຽງ, ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຫຼື ການລວບລວມຂໍ້ມູນ ຫຼື ສິ່ງອື່ນ;

2. ນຳເຂົ້າມາຍັງ ສປປ ລາວ ສຳເນົາຜົນງານການບັນທຶກສຽງ ເຖິງວ່າຜູ້ຖືສິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ ຈຳໜ່າຍສຳເນົາດັ່ງກ່າວ ຢູ່ທ້ອງຕະຫຼາດແລ້ວກໍຕາມ;

3. ສົ່ງອອກຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ຫຼື ສຳເນົາຜົນງານໃດໜຶ່ງຂອງຕົນ;

4. ແຈກຢາຍຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ແລະ ສຳເນົາການບັນທຶກສຽງແຕ່ລະອັນ ໃຫ້ສາທາລະນະຊົນຄັ້ງ ທຳອິດ ດ້ວຍການຂາຍ, ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນ;

5. ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ໃຫ້ຢົມ ຕົ້ນສະບັບ ຫຼື ສຳເນົາ ຜົນງານດ້ານສຽງ-ພາບ, ຜົນງານການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານດົນຕີທີ່ຢູ່ໃນຮູບແບບຂອງໂນດເລງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ດ້ານການຄ້າ;

6. ນຳໃຊ້ສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 5 ຂອງວັກນີ້ ສຳລັບໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຫຼື ຖານຂໍ້ມູນ, ຢົກເວັ້ນ ໃນກໍລະນີ ສຳເນົາໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຫາກບໍ່ແມ່ນເປົ້າໝາຍຕົ້ນຕໍຂອງການໃຫ້ເຊົ່າ. ການເອົາ ຕົ້ນສະບັບ ຫຼື ສຳເນົາໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ໄປວາງຕະຫຼາດ ດ້ວຍການເຫັນດີຂອງຜູ້ຖືສິດ ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ສິດ ໃນການໃຫ້ເຊົ່ານັ້ນໝົດໄປ.

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ບໍ່ສາມາດສະກັດກັ້ນການນຳເຂົ້າ ຫຼື ການສົ່ງອອກຜົນງານຕົ້ນ ສະບັບ ຫຼື ສຳເນົາຜົນງານ ຊຶ່ງໄດ້ມາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ດ້ວຍການອະນຸຍາດຂອງຕົນ;

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ຜົນງານດ້ານ ສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດໃຫ້:

1. ດັດແກ້ ຫຼື ຜະລິດຊຳຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ແລະ ສິດໃນການແຈກຢາຍຜົນງານດັ່ງກ່າວ ທີ່ໄດ້ມີ ການດັດແກ້ ຫຼື ໄດ້ຜະລິດຊຳ;

2. ສະແດງ ຫຼື ສື່ສານຜົນງານທີ່ໄດ້ດັດແກ້ ຫຼື ຜະລິດຊຳ ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ.

ການດັດແກ້ຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ໃຫ້ເປັນຮູບແບບດ້ານສິລະປະກຳອື່ນ ໃນການ ຜະລິດຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຈົ້າຂອງລິຂະສິດຕົ້ນສະບັບ ໂດຍບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ການ ນຳໃຊ້ສິດຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ການສ້າງຮູບເງົາດັ່ງກ່າວ. ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ຂອງຜົນງານ ດ້ານວັນນະກຳ, ລະຄອນ, ລະຄອນ-ດົນຕີ, ຜົນງານດ້ານດົນຕີ, ການຕົ້ນ, ລະຄອນກຶກ, ພາບບໍ່ເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື

ຜົນງານດ້ານສຽງ-ພາບ ລວມທັງຮູບພາບ, ພາບບໍ່ເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ຜົນງານດ້ານສຽງ-ພາບອື່ນຂອງບຸກຄົນ ມີສິດ ແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດໃຫ້:

1. ສະແດງຜົນງານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນດ້ວຍວິທີການ ຫຼື ຂະບວນການໃດໜຶ່ງ ໂດຍສະເພາະ ເມື່ອມີ ການບັນທຶກສຽງ ເພື່ອສະແດງຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດ ດ້ວຍວິທີການຖ່າຍທອດສຽງ ຜ່ານທາງລະບົບການສື່ສານ ໃດໜຶ່ງ;
2. ສື່ສານ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ ຜົນງານລິຂະສິດຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ;
3. ແປຜົນງານການສະແດງ.

ມາດຕາ 102 (ປັບປຸງ) ການລະເມີດສິດດ້ານຈາລິຍະທຳ ແລະ ສິດດ້ານເສດຖະກິດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ບໍ່ສາມາດດຳເນີນການໃດໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 100 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ. ການດຳເນີນການທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈະຖືເປັນການລະເມີດສິດດ້ານຈາລິຍະທຳຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນ ຢ່າງອື່ນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ບໍ່ສາມາດດຳເນີນການໃດໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 101 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ. ການດຳເນີນການທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈະຖືເປັນການລະເມີດສິດດ້ານເສດຖະກິດຂອງເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນຕາມກົດໝາຍ ຈາກການ ລະເມີດສິດ ດ້ານຈາລິຍະທຳ ຫຼື ດ້ານເສດຖະກິດ ເຊັ່ນ ສິດຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍ ຫາຍທີ່ບຸກຄົນອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 103 (ປັບປຸງ) ລິຂະສິດຕໍ່ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແລະ ການລວບລວມຂໍ້ມູນ

ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແມ່ນ ຊຸດຄຳສັ່ງ ຫຼື ສິ່ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ນຳໄປໃຊ້ກັບເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ ເພື່ອເຮັດ ໃຫ້ເຄື່ອງນັ້ນທຳງານ ຫຼື ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ບໍ່ວ່າພາສາໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຈະມີລັກສະນະ ໃດກໍຕາມ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຄືກັນກັບຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ເຖິງວ່າຈະຢູ່ໃນຮູບແບບ ລະຫັດກຳນົດ ຫຼື ລະຫັດວັດຖຸ ກໍຕາມ.

ການລວບລວມຂໍ້ມູນ ແມ່ນ ການທ້ອນໂຮມຂໍ້ມູນ ຫຼື ວັດຖຸອື່ນ ບໍ່ວ່າຈະອ່ານດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ຫຼື ໃນຮູບ ແບບອື່ນ ຊຶ່ງເຫດຜົນໃນການຄັດເລືອກ ຫຼື ການຈັດລຽງເນື້ອໃນ ແມ່ນ ເພື່ອປະກອບເຂົ້າກັນໃຫ້ເປັນການປະ ດິດຄິດແຕ່ງທາງປັນຍາ ກໍຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຄືກັນກັບຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ. ການປົກປ້ອງລິຂະສິດຂອງ ການລວບລວມຂໍ້ມູນ ບໍ່ໃຫ້ກວມເອົາຂໍ້ມູນ ຫຼື ວັດຖຸນັ້ນເອງ ແລະ ບໍ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍ ຕໍ່ລິຂະສິດ ຂອງຂໍ້ມູນ ຫຼື ວັດຖຸນັ້ນ.

ມາດຕາ 104 ຜົນງານທີ່ໄດ້ມາຈາກຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ພື້ນເມືອງ

ຜົນງານ ທີ່ໄດ້ມາຈາກຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ພື້ນເມືອງ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ໂດຍບໍ່ແຕະຕ້ອງສິດຂອງບຸກຄົນອື່ນ ໃນການສ້າງຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ຈາກຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ພື້ນເມືອງອື່ນດຽວກັນ ແລະ ໃນການສືບຕໍ່ຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳພື້ນເມືອງດັ່ງກ່າວ.

ຜົນງານການສະສົມຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ພື້ນເມືອງ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ໂດຍບໍ່ແຕະຕ້ອງສິດຂອງບຸກຄົນອື່ນ ໃນການສະສົມຜົນງານ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ສືບຕໍ່ບອກເລົ່າເລື່ອງ ຫຼື ຜະລິດຊື່, ປັບປຸງ ຫຼື ຂາຍຜົນງານພື້ນເມືອງ ຢູ່ໃນການສະສົມດັ່ງກ່າວ.

**ໝວດທີ 5
ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ**

ມາດຕາ 105 ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ສະແດງ;
2. ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ;
3. ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ.

ມາດຕາ 106 (ປັບປຸງ) ສິດດ້ານຈາລິຍະທຳ ຂອງຜູ້ສະແດງ

ເຖິງວ່າຜູ້ສະແດງໄດ້ມີການໂອນສິດດ້ານເສດຖະກິດຂອງຕົນແລ້ວກໍຕາມ ໂດຍອີງໃສ່ການສະແດງສິດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ຫຼື ການສະແດງທີ່ມີການບັນທຶກສຽງນັ້ນ ຜູ້ກ່ຽວ ຍັງມີສິດດ້ານຈາລິຍະທຳ ກ່ຽວກັບການອ້າງເຖິງສິດໃນການສະແດງຂອງຕົນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ບໍ່ສາມາດບັງຊີຜູ້ສະແດງໄດ້ ແລະ ມີສິດຄັດຄ້ານ ການບົດເບືອນ, ການຕັດຮອນ ຫຼື ການດັດແກ້ອື່ນ ຕໍ່ການສະແດງຂອງຕົນ ຊຶ່ງຈະສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍຕໍ່ກຽດ ແລະ ຊື່ສຽງຂອງຜູ້ສະແດງ.

ພາຍຫຼັງຜູ້ສະແດງໄດ້ເສຍຊີວິດແລ້ວ ສິດດ້ານຈາລິຍະທຳຂອງຜູ້ກ່ຽວ ກໍຈະຮັກສາໄວ້ຈົນກວ່າສິດດ້ານເສດຖະກິດຈະສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ຜູ້ສືບທອດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ກໍຈະສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ຖ້າຫາກຜູ້ກ່ຽວບໍ່ໄດ້ມອບສິດດັ່ງກ່າວໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 107 (ປັບປຸງ) ສິດດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງຜູ້ສະແດງ

ຜູ້ສະແດງ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ການສະແດງສິດ:
 - 1.1. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ການສື່ສານການສະແດງສິດ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ການສະແດງນັ້ນ ໄດ້ມີການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບແລ້ວ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຜົນງານສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ;
 - 1.2. ການບັນທຶກ ການສະແດງສິດ.

2. ການຜະລິດຊໍ້າການສະແດງ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກສຽງ ທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ດ້ວຍລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບໃດໜຶ່ງ;

3. ການເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການສະແດງ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກສຽງສະບັບຕົ້ນ ຫຼື ສະບັບສໍາເນົາ ໂດຍຜ່ານການຂາຍ ຫຼື ໂອນກໍາມະສິດ ແຕ່ສິດດັ່ງກ່າວບໍ່ກວມເອົາການຂາຍ ຫຼື ການໂອນກໍາມະສິດ ຕໍ່ການສະແດງທີ່ເປັນສະບັບຕົ້ນ ແລະ ສະບັບສໍາເນົາອັນດຽວກັນ ພາຍຫຼັງໄດ້ຂາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ໄດ້ໂອນຕາມການອະນຸຍາດຂອງຜູ້ສະແດງ;

4. ການໃຫ້ເຊົ່າ ສະບັບຕົ້ນ ແລະ ສະບັບສໍາເນົາ ຂອງການສະແດງ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກສຽງ ແກ່ສາທາລະນະຊົນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າ ເຖິງວ່າຜູ້ສະແດງໄດ້ແຈກຢາຍ ຫຼື ອະນຸຍາດໃຫ້ແຈກຢາຍ ການບັນທຶກສຽງແລ້ວກໍຕາມ;

5. ການເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການສະແດງ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກສຽງ ໂດຍຜ່ານລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຈາກສະຖານທີ່ ແລະ ໃນເວລາທີ່ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເລືອກເອົາເອງໄດ້;

6. ການໂອນສິດ ກ່ຽວກັບຜົນງານການສະແດງຂອງຕົນຢ່າງເສລີ ດ້ວຍສັນຍາ ຫຼື ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ມາດຕາ 108 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ

ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ມີສິດແຕ່ລະຜູ້ດຽວ ໃນການກະທໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ການຜະລິດຊໍ້າການບັນທຶກສຽງ ທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ດ້ວຍລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບໃດໜຶ່ງ;

2. ການເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການບັນທຶກສຽງສະບັບຕົ້ນ ຫຼື ສະບັບສໍາເນົາ ໂດຍຜ່ານການຂາຍ ຫຼື ໂອນກໍາມະສິດ ແຕ່ສິດດັ່ງກ່າວບໍ່ກວມເອົາການຂາຍ ຫຼື ການໂອນກໍາມະສິດ ຕໍ່ການບັນທຶກສຽງ ທີ່ເປັນສະບັບຕົ້ນ ແລະ ສະບັບສໍາເນົາອັນດຽວກັນ ພາຍຫຼັງໄດ້ຂາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ໄດ້ໂອນຕາມການອະນຸຍາດຂອງຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ;

3. ການໃຫ້ເຊົ່າ ສະບັບຕົ້ນ ແລະ ສະບັບສໍາເນົາ ຂອງການບັນທຶກສຽງ ແກ່ສາທາລະນະຊົນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າ ເຖິງວ່າຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ໄດ້ແຈກຢາຍ ຫຼື ອະນຸຍາດໃຫ້ແຈກຢາຍ ການບັນທຶກສຽງ ແລ້ວກໍຕາມ;

4. ການເຜີຍແຜ່ ຜົນງານສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຫຼື ການເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການບັນທຶກສຽງ ໂດຍຜ່ານລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຈາກສະຖານທີ່ ແລະ ໃນເວລາທີ່ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເລືອກເອົາເອງໄດ້;

5. ການໂອນສິດ ກ່ຽວກັບການບັນທຶກສຽງຂອງຕົນຢ່າງເສລີ ດ້ວຍສັນຍາ ຫຼື ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ມາດຕາ 109 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງຜູ້ສະແດງ ແລະ ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ໃນການໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນ

ຜູ້ສະແດງ ແລະ ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ມີສິດໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນຢ່າງເໝາະສົມຄັ້ງດຽວ ສໍາລັບການນໍາໃຊ້ຜົນງານການບັນທຶກສຽງ ທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ທີ່ໄດ້ນໍາອອກເຜີຍແຜ່ຜົນງານສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ກ່ຽວກັບການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສື່ສານໃດໜຶ່ງຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ.

ນະຊົນ. ຜົນງານການບັນທຶກສຽງທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ໂດຍຜ່ານລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຈາກສະຖານທີ່ ແລະ ໃນເວລາທີ່ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເລືອກເອົາເອງໄດ້ ຈະຖືວ່າເປັນການເຜີຍແຜ່ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ.

ສໍາລັບຄໍາຕອບແທນ ຂອງຜູ້ສະແດງ ແລະ ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບນັ້ນ ຂຶ້ນກັບການຕົກລົງຂອງພວກກ່ຽວ.

ມາດຕາ 110 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ

ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນການອະນຸຍາດໃຫ້ດໍາເນີນການຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

1. ການບັນທຶກການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຂອງຕົນ;
2. ການຜະລິດຊໍ້າການບັນທຶກການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຂອງຕົນ;
3. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຊໍ້າ ຂອງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ດ້ວຍລະບົບສື່ສານທີ່ບໍ່ໃຊ້ສາຍ;
4. ການສື່ສານການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຕໍ່ສາທາລະນະຊົນທາງໂທລະພາບ;
5. ການເຜີຍແຜ່ຜົນງານສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ;
6. ການໂອນສິດ ຕໍ່ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຂອງຕົນຢ່າງເສລີ ດ້ວຍສັນຍາ ຫຼື ການສືບທອດມູນ

ມໍຣະດົກ.

ສໍາລັບຄໍາຕອບແທນນັ້ນ ຂຶ້ນກັບການຕົກລົງລະຫວ່າງຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ກັບ ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ.

ໝວດທີ 6

ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 111 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ໃຫ້ນັບແຕ່ວັນປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານຂຶ້ນ ແລະ ສືບຕໍ່ໄປຈົນຮອດວັນສຸດທ້າຍ ຂອງປີປະຕິທິນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າສິບປີ ຫຼັງຈາກວັນເສຍຊີວິດຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ໃນກໍລະນີ ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ມີຫຼາຍຄົນຮ່ວມກັນ ແມ່ນ ຫ້າສິບປີ ຫຼັງຈາກວັນເສຍຊີວິດຂອງຜູ້ຮ່ວມປະດິດຄິດແຕ່ງຜູ້ສຸດທ້າຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ;

2. ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນຜົນງານໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເປັນຕົ້ນໄປ ສໍາລັບຜົນງານ ທີ່ໃຊ້ນາມແຝງ ຫຼື ນາມປາກກາ, ແຕ່ອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຖ້າຫາກວ່າ:

2.1.ນາມແຝງ ຫຼື ນາມປາກກາ ໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ ໂດຍຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຊຶ່ງຮູ້ແນ່ນອນວ່າແມ່ນຜູ້ກ່ຽວເອງ;

2.2.ເຈົ້າຂອງຜົນງານ ທີ່ໃຊ້ນາມແຜ່ງ ຫຼື ນາມປາກກາ ໄດ້ເປີດເຜີຍຕົນເອງ ໃນໄລຍະທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ.

3. ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນຜົນງານໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ສຸສາທາລະນະຊົນຄັ້ງທຳອິດ ສຳລັບຜົນງານທາງດ້ານຮູບເງົາ ໂດຍການອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ, ແຕ່ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ຜົນງານນັ້ນ ອາຍຸການປົກປ້ອງ ແມ່ນ ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນສ້າງຜົນງານ ເປັນຕົ້ນໄປ;

4. ສາມສິບປີ ນັບແຕ່ວັນສ້າງຜົນງານ ສຳລັບສິລະປະປັບໃຊ້ ແລະ ຮູບຖ່າຍ.

ໃນກໍລະນີ ມີສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີນັ້ນ ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 112 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນມີການສະແດງ ເປັນຕົ້ນໄປ ສຳລັບຜູ້ສະແດງ ຊຶ່ງການສະແດງນັ້ນໄດ້ບັນທຶກສຽງ ແລະ ຈະສິ້ນສຸດລົງພາຍໃນວັນສຸດທ້າຍ ຂອງປີປະຕິທິນຂອງປີທີ ຫ້າສິບ;

2. ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນມີການບັນທຶກສຽງຄັ້ງທຳອິດ ເປັນຕົ້ນໄປ ສຳລັບຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ແລະ ຈະສິ້ນສຸດລົງພາຍໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງປີປະຕິທິນ ຂອງປີທີ ຫ້າສິບ ຊຶ່ງການບັນທຶກສຽງນັ້ນໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ ຫຼື ໃນກໍລະນີ ບໍ່ໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ຜົນງານນັ້ນ ໃນໄລຍະ ຫ້າສິບປີ ຈາກວັນບັນທຶກສຽງ, ອາຍຸການປົກປ້ອງການບັນທຶກສຽງນັ້ນ ຈະສິ້ນສຸດລົງພາຍໃນວັນສຸດທ້າຍ ຂອງປີປະຕິທິນຂອງປີທີ ຫ້າສິບ ຊຶ່ງໄດ້ມີການບັນທຶກສຽງແລ້ວ;

3. ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ສຳລັບຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງປີປະຕິທິນຂອງປີທີ ຫ້າສິບ ຊຶ່ງລາຍການໄດ້ມີການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຄັ້ງທຳອິດແລ້ວ.

ໝວດທີ 7

ການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຜັນທະຂອງເຈົ້າຂອງ ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 113 (ປັບປຸງ) ການກະທຳທີ່ສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ

ການກະທຳ ທີ່ສາມາດດຳເນີນການໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແລະ ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການອ້າງອີງຜົນງານ ທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍສຸສາທາລະນະຊົນແລ້ວ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຂອບເຂດຂອງການອ້າງອີງນັ້ນ ບໍ່ເໝາະຈາກເຫດຜົນທີ່ໄດ້ຊື່ແຈງໃນຈຸດປະສົງ ລວມທັງການອ້າງອີງໃນໜັງສືຜິມ ແລະ ວາລະສານຕ່າງໆ ໃນຮູບແບບການສະຫຼຸບຂ່າວ;

2. ການໃຊ້ປະໂຫຍດຂອງຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ຢ່າງເໝາະສົມ ເພື່ອປະກອບໃສ່ສິ່ງຝັມ, ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ພາບ ເພື່ອການສົດສອນ ຫຼື ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແຕ່ການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໃຫ້ຂັດກັບທຳນຽມປະຕິບັດ;

3. ການຜະລິດຊໍ້າ ຮູບພາບຂອງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ, ພາບຖ່າຍ ແລະ ຜົນງານດ້ານສິລະປະອື່ນ ແລະ ຜົນງານດ້ານສິລະປະປັບໃຊ້ ດ້ວຍການຖ່າຍຮູບ ຫຼື ການຖ່າຍຮູບເງົາ ແຕ່ຜົນງານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່, ຖືກນຳສະເໜີສຸສາທາລະນະຊົນ ຫຼື ສື່ສານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນໄດ້ຮູ້ກ່ອນແລ້ວ ຊຶ່ງການຜະລິດຊໍ້າດັ່ງກ່າວ ມີຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຕໍ່ຜົນງານດັ່ງກ່າວ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງ ຂອງຜົນງານດ້ານການຖ່າຍຮູບ ຫຼື ການຖ່າຍຮູບເງົາ;

4. ການແປຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ເປັນຕົວໜັງສືນຸນ ຫຼື ເປັນຕົວໜັງສືອື່ນ ສຳລັບຄົນພິການທາງສາຍຕາ;

5. ການຜະລິດຊໍ້າໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະການນຳໃຊ້ປົກກະຕິຂອງໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແຕ່ການນຳໃຊ້ໂປຣແກຣມນັ້ນ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ;

6. ການຜະລິດຊໍ້າຜົນງານ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນເອເລັກໂຕຣນິກ ເພື່ອສຳຮອງ ຫຼື ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ ຫຼື ເພື່ອປ່ຽນແທນຜົນງານ ທີ່ໄດ້ມາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ທີ່ຖືກສູນຫາຍ, ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ໃຊ້ບໍ່ໄດ້.

ໃນການນຳໃຊ້ຜົນງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງໄດ້ປົ່ງບອກທີ່ມາ ແລະ ຊື່ຂອງເຈົ້າຂອງລິຂະສິດຕົ້ນສະບັບ.

ການກະທຳ ທີ່ສາມາດດຳເນີນການໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຕອບແທນນັ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ພ້ອມທັງປົ່ງບອກທີ່ມາຂອງການຜະລິດຊໍ້າບົດຄວາມຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບເສດຖະກິດ, ການເມືອງ ຫຼື ສາສະໜາ ດ້ວຍການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສື່ສານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍການໃຊ້ສາຍ ທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃນໜັງສືຝັມ ຫຼື ວາລະສານ.

ຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ທີ່ໄດ້ເຫັນ ຫຼື ໄດ້ຍິນໃນເຫດການກຳລັງເກີດຂຶ້ນ ສາມາດຜະລິດຊໍ້າ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ເພື່ອລາຍງານເຫດການດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍການຖ່າຍຮູບ, ການຖ່າຍຮູບເງົາ, ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສື່ສານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍການໃຊ້ສາຍ ແລະ ບໍ່ໃຊ້ສາຍ.

ການກະທຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກທີໜຶ່ງ ຫາ ວັກທີສີ່ ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງບໍ່ຂັດກັບການຫາຜົນປະໂຫຍດປົກກະຕິຂອງຜົນງານ ແລະ ຕ້ອງບໍ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ ຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ຖືສິດ.

ການຈະກຳນົດວ່າ ການນຳໃຊ້ໃດໜຶ່ງ ເປັນການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ຫຼື ບໍ່ນັ້ນ ຕ້ອງອີງຕາມສະພາບການຕົວຈິງ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ການກະທຳດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການກະທຳທີ່ສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ:

1. ການຜະລິດຊໍ້າຂອງຜົນງານດ້ານສະຖາປັດຕະຍະກຳ ລວມທັງການສ້າງຜົນງານດັ່ງກ່າວ;
2. ການຜະລິດຊໍ້າ ດ້ວຍການຫຼິບຫຼີກມາດຕະການທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ນຳໃຊ້ປົກປ້ອງລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຫຼື ຖອນ ຫຼື ດັດແປງ ຂໍ້ມູນເອເລັກໂຕຣນິກ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງສິດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ.

ມາດຕາ 114 ພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງ ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງ ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 55 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 8

ອົງການລິຂະສິດລວມໝູ່

ມາດຕາ 115 (ປັບປຸງ) ອົງການລິຂະສິດລວມໝູ່

ອົງການລິຂະສິດລວມໝູ່ ແມ່ນ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມການຕົກລົງໃນກຸ່ມຂອງບັນດາຜູ້ ປະດິດຄິດແຕ່ງ, ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ, ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະກຳຕ່າງໆ ໂດຍສອດ ຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ເພື່ອປົກປ້ອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດຂອງຕົນ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມ ຄອງຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ມາດຕາ 116 (ປັບປຸງ) ພາລະບົດບາດຂອງອົງການລິຂະສິດລວມໝູ່

ອົງການລິຂະສິດລວມໝູ່ ມີພາລະບົດບາດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໃນນາມຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ;
2. ເຈລະຈາການໃຫ້ອະນຸຍາດນຳໃຊ້, ເກັບຄ່າຕອບແທນໃນນາມເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ, ເຈົ້າຂອງສິດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ, ແປງປັນ ແລະ ແຈກຢາຍຄ່າລິຂະສິດ, ຄ່າຕອບແທນ ລວມທັງຜົນປະໂຫຍດອື່ນທີ່ເປັນ ວັດຖຸ ຊຶ່ງໄດ້ຈາກການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ສິດເຫຼົ່ານັ້ນ;
3. ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງສະມາຊິກ ໃນການໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີໃນນາມສະມາຊິກຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 117 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງອົງການລິຂະສິດລວມໝູ່

ອົງການລິຂະສິດລວມໝູ່ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງກິດຈະກຳທີ່ສົ່ງເສີມການປະດິດຄິດແຕ່ງ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນທາງສັງຄົມ;
2. ຮ່ວມມື ກັບອົງການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ພົວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ໃນວຽກ ງານປົກປ້ອງ ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ;
3. ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕາມລະ ບຽບການ;
4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ VI

ການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ

ໝວດທີ 1

ການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ

ມາດຕາ 118 (ປັບປຸງ) ການລະເມີດສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ການລະເມີດສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນ ການກະທຳໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 47 ຫາ ມາດຕາ 53 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.

ການກະທຳທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ສິດທີ່ຮ້ອງຂໍເອົານັ້ນ ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ຍ້ອນບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນໃນການປົກປ້ອງ;
2. ອາຍຸການປົກປ້ອງ ຫຼື ສິດນັ້ນໄດ້ໝົດ ຫຼື ສິ້ນສຸດແລ້ວ;
3. ເຈົ້າຂອງໄດ້ອະນຸຍາດ ຫຼື ມີການໃຫ້ອະນຸຍາດຕາມຄຳສັ່ງແລ້ວ ສຳລັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 64 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
4. ການນຳໃຊ້ການປະດິດສ້າງທີ່ປະກອບເປັນສິດທິບັດ ໃນລຳເຮືອ, ເຄື່ອງຈັກ, ເຄື່ອງຍົກ, ໜ່ວຍເກຍ ແລະ ເຄື່ອງອຸປະກອນອື່ນ ຢູ່ເທິງລຳເຮືອ ຂອງຕ່າງປະເທດ ເມື່ອເຮືອດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າມານ່ານນ້ຳ ຂອງ ສປປ ລາວ ເປັນການຊົ່ວຄາວ ຫຼື ໂດຍສຸກເສີນ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າການປະດິດສ້າງດັ່ງກ່າວຖືກນຳໃຊ້ໃນປະເທດນີ້ ສະເພາະສຳລັບຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮືອພຽງຢ່າງດຽວ;
5. ການນຳໃຊ້ການປະດິດສ້າງ ທີ່ປະກອບເປັນສິດທິບັດ ໃນການສ້າງ ຫຼື ການຂັບເຄື່ອນເຮືອບິນ ຫຼື ຍານພາຫະນະທາງບິກ ເມື່ອເຮືອບິນ ຫຼື ຍານພາຫະນະທາງບິກ ຂອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອຸປະກອນຂອງເຮືອບິນ ຫຼື ຍານພາຫະນະທາງບິກດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ເປັນການຊົ່ວຄາວ ຫຼື ໂດຍສຸກເສີນ;
6. ຂໍ້ຈຳກັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 64 ຫາ ມາດຕາ 67 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 119 (ປັບປຸງ) ການລະເມີດສິດໃນພັນພິດໃໝ່

ການລະເມີດສິດໃນພັນພິດໃໝ່ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການກະທຳໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກນັກປັບປຸງພັນພິດ ທີ່ຢັ້ງຢືນໄລຍະການປົກປ້ອງ;
2. ດຳເນີນການກະທຳໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ຂອງວັກນີ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກນັກປັບປຸງພັນພິດ ແຕ່ບໍ່ຈ່າຍຄ່າຕອບແທນໃຫ້ນັກປັບປຸງພັນພິດ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການອະນຸຍາດ ຫຼື ລະເມີດເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງຂອງການອະນຸຍາດ;
3. ນຳໃຊ້ຊື່ພັນພິດ ກັບພັນພິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍມີຊື່ພັນພິດ ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບຊື່ພັນພິດໃໝ່ ທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມດຽວກັນ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ;
4. ນຳໃຊ້ຊື່ທີ່ຖືກຮັບຮອງແລ້ວ ກັບພັນພິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ການກະທຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດສິດໃນພັນພິດ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກະທຳ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 90 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພິດໃນສ່ວນຂະຫຍາຍພັນ ຫຼື ຜົນເກັບກ່ຽວສິນສຸດລົງ ຕາມການກະທຳທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 86 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ການກະທຳ ເປັນການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຈຳກັດ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 90 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
4. ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພິດ ຖືກສານຕັດສິນໃຫ້ເປັນໂມຄະ ຕາມກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 88 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ໃນເວລາໝົດກຳນົດໃນການອຸທອນ;
5. ການຖອນສິດ ຕາມກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 89 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 120 (ປັບປຸງ) ການລະເມີດລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ການລະເມີດ ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການກະທຳໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 102 ຫຼື ມີການກະທຳໃດໜຶ່ງທີ່ເປັນການລະເມີດມາດຕາ 106, 107, 108, 109 ແລະ ມາດຕາ 110 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ຫຼືບຫຼີກມາດຕະການທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍຜູ້ສະແດງ ຫຼື ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ໃນການນຳໃຊ້ສິດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ຈຳກັດການກະທຳທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ສະແດງ ຫຼື ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມກົດໝາຍ ໃນການສະແດງ ຫຼື ການບັນທຶກການສະແດງ;
3. ກະທຳໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າ ການກະທຳນັ້ນ ຈະຜ່າໃຫ້ເກີດການ ລະເມີດລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:
 - 3.1. ຖອນ ຫຼື ດັດແປງ ຂໍ້ມູນການຄຸ້ມຄອງສິດທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
 - 3.2. ແຈກຢາຍ, ນຳເຂົ້າເພື່ອແຈກຢາຍ, ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ, ສື່ສານ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ສະແດງ, ສຳເນົາການສະແດງ ຫຼື ບັນທຶກສຽງ ໂດຍທີ່ຮູ້ວ່າຂໍ້ມູນການຄຸ້ມຄອງສິດທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ຖືກຖອນ ຫຼື ດັດແປງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ບັນທຶກ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2 ການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ

ມາດຕາ 121 (ປັບປຸງ) ການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ

ການແຂ່ງຂັນ ທີ່ຂັດກັບທຳນຽມປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມສຸດຈະລິດ ໃນຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າ ຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ.

ການກະທຳທີ່ຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ເກືອດຫ້າມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ ທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ຊື່ຂອງຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ປະກອບການຜະລິດ ຫຼື ຜູ້ຄ້າຂາຍ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ແບບບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
2. ສ້າງຄວາມສັບສົນ ດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບວິສາຫະກິດ, ສິນຄ້າ ຫຼື ກິດຈະກຳທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າຂອງຄູ່ແຂ່ງ;
3. ກ່າວຫາໂດຍບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ເພື່ອທຳລາຍຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງ ວິສາຫະກິດ, ສິນຄ້າ ຫຼື ກິດຈະກຳທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າຂອງຄູ່ແຂ່ງ;
4. ໃຊ້ສິ່ງຊັບອກ ຫຼື ກ່າວຫາ ຊຶ່ງຜາໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າໃຈຜິດ ຕໍ່ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ, ປະເພດ, ຂະບວນການຜະລິດ, ຄຸນລັກສະນະ, ຄວາມແທດເໝາະກັບຈຸດປະສົງ ຫຼື ປະລິມານຂອງສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 122 (ປັບປຸງ) ສິນຄ້າທີ່ປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ສິນຄ້າທີ່ປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແມ່ນ ສິນຄ້າໃດໜຶ່ງ ລວມທັງການຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ໃສ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າຄືກັນກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບການຈິດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ການຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງລັກສະນະສະເພາະ ກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບການຈິດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຈະຖືວ່າເປັນການລະເມີດສິດຂອງເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການສ້າງ, ການຂາຍ, ການສະເໜີຂາຍ, ການໂຄສະນາ, ການຕະຫຼາດ, ການສົ່ງອອກ ຫຼື ການນຳເຂົ້າ ສິນຄ້າທີ່ປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຖືວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 123 (ປັບປຸງ) ສິນຄ້າທີ່ລະເມີດລິຂະສິດ

ສິນຄ້າທີ່ລະເມີດລິຂະສິດ ແມ່ນ ສິນຄ້າໃດໜຶ່ງ ທີ່ສຳເນົາຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຊຶ່ງການສຳເນົາດັ່ງກ່າວ:

1. ເຮັດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຜູ້ຖືສິດ ຫຼື ຈາກຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ໃນປະເທດທີ່ມີການຜະລິດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ;
2. ເຮັດຂຶ້ນໂດຍກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຈາກຜົນງານໃດໜຶ່ງ ລວມທັງ ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນຕ່າງໆ ເພື່ອບັນທຶກສຽງ-ພາບ ຂອງຜົນງານທາງດ້ານຮູບເງົາ ຢູ່ໃນໂຮງຮູບເງົາ.

ການຜະລິດ, ການຂາຍ, ການສະເໜີຂາຍ, ການໂຄສະນາ, ການຕະຫຼາດ, ການສົ່ງອອກ ຫຼື ການນຳ
ເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ລະເມີດລິຂະສິດ ຖືວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ VII ກອງທຶນຊັບສິນທາງປັນຍາ

ມາດຕາ 124 (ໃໝ່) ການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນ

ກອງທຶນຊັບສິນທາງປັນຍາ ແມ່ນ ກອງທຶນຂອງລັດ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອສະສົມ ແລະ ລະດົມທຶນນຳ
ໃຊ້ໃນວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ການສົ່ງເສີມຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ແລະ ການປະດິດຄິດ
ແຕ່ງຂອງຄົນໃນສັງຄົມ, ສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບວຽກງານ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ
ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ, ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມເຂົ້າໃນທຸລະກິດ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມສາ
ມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງຈຸນລະວິສາຫະກິດ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ
ໃຫ້ມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ, ຍືນຍົງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະ
ກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ກະຊວງການເງິນ.

ກອງທຶນຊັບສິນທາງປັນຍາ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ກທປ”.

ມາດຕາ 125 (ໃໝ່) ແຫຼ່ງກອງທຶນ

ກອງທຶນຊັບສິນທາງປັນຍາ ໄດ້ມາຈາກ:

1. ການປະກອບສ່ວນຂອງລັດ;
2. ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;
3. ການປະກອບສ່ວນຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ;
4. ແຫຼ່ງທຶນອື່ນ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 126 (ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ສາມາດກວດສອບໄດ້
ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກອງທຶນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ VIII ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 127 (ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງອຸປະສັກ, ຂັດຂວາງການ ສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ;

2. ປອມແປງ, ດັດແປງ, ນຳໃຊ້ ຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງບຸກຄົນອື່ນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ;
3. ແອບອ້າງເອົາຜົນງານຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງບຸກຄົນອື່ນມາເປັນຂອງຕົນ;
4. ປອມແປງເອກະສານ, ນຳໃຊ້ເອກະສານປອມ ເພື່ອຂໍການຢັ້ງຢືນຜົນງານຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງ ຕົນ;
5. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 128 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຫ້າມພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ, ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່ ແລະ ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບ ບຸກຄົນອື່ນ ເພື່ອ ຫາຜົນປະໂຫຍດແກ່ຕົນ ແລະ ຝັກພວກຂອງຕົນ;
2. ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ປະລະໜ້າທີ່;
3. ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບເອົາສິນບິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ;
4. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຍຸຕິທຳ ຫຼື ລຳອຽງຕໍ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
5. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງ;
6. ກົດໜ່ວງ, ຖ່ວງດຶງ, ແກ່ຍາວເວລາໃນການພິຈາລະນາເອກະສານ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
7. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ IX

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ

ມາດຕາ 129 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດ ທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງອື່ນ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
2. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 130 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ໃຫ້ເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ອອກລະບຽບການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນ ທາງປັນຍາ;
4. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
5. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ໃນຂອບເຂດ ທົ່ວປະເທດ;
6. ຈົດທະບຽນ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
7. ອອກ ຫຼື ລົບລ້າງໃບຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງທີ່ດຳເນີນການບໍລິການທາງດ້ານ ຊັບສິນທາງປັນຍາ;
8. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກ ງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
9. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ບຸກຄະລາກອນ ໃນຂົງເຂດວຽກງານຊັບສິນ ທາງປັນຍາ;
10. ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງອື່ນ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການ ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ສົ່ງເສີມ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
11. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນ ປົກກະຕິ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 131 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
3. ໃຫ້ການບໍລິການວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມການມອບໝາຍຂອງ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
4. ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
5. ຮັບ, ຝຶຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
6. ສະເໜີ ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ບຸກຄະລາກອນ ໃນຂົງເຂດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
7. ປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກການອື່ນ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ສົ່ງເສີມ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
8. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມການມອບໝາຍ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕໍ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 132 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
2. ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
3. ໃຫ້ການບໍລິການວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມການມອບໝາຍຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
4. ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;

5. ຮັບ, ຝຶກລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;

6. ສະເໜີ ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ບຸກຄະລາກອນ ໃນຂົງເຂດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;

7. ປະສານສົມທົບກັບ ຫ້ອງການອື່ນ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ສົ່ງເສີມ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;

8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕໍ່ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 133 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການອື່ນ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂະແໜງການອື່ນ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ກັບຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຜັດທະນາ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ

ມາດຕາ 134 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ

ອົງການກວດກາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 129 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ສີ່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 135 (ໃໝ່) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;

2. ການໃຫ້ບໍລິການວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;

3. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ກອງທຶນຊັບສິນທາງປັນຍາ;

4. ເນື້ອໃນອື່ນທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 136 ຮູບການ ການກວດກາ

ການກວດກາ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ດຳເນີນດ້ວຍ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມແຜນການປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາ ທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 137 (ປັບປຸງ) ການກວດກາດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາຕາມຊາຍແດນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ປະຈຳດ່ານຊາຍແດນ ມີສິດໂດຍໜ້າທີ່ໃນການກວດກາສິນຄ້າທີ່ສົ່ງອອກ, ນຳເຂົ້າ, ຍຶດ ແລະ ກັກສິນຄ້າ ທີ່ລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ X

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 138 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ, ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 139 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ຖືກປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 140 ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ດ້ວຍຄວາມບໍ່ລະມັດລະວັງເປັນຄັ້ງທີສອງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍ (1%) ຂອງມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍທີ່ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ເປັນຄັ້ງທີສອງໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ເປັນອາຈິນ ຈະຖືກປັບໃໝ ຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (5%) ຂອງມູນຄ່າຄວາມເສຍ ຫາຍທີ່ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນໃນການລະເມີດແຕ່ລະຄັ້ງ.

ພາກທີ XI ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 141 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະ ບັບນີ້.

ມາດຕາ 142 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນທີ 24 ມັງກອນ 2024 ພາຍຫຼັງປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງ ລັດຖະການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ສະບັບເລກທີ 38/ສພຊ, ວັນທີ 15 ພະຈິກ 2017.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສົມພອນ ພິມວິຫານ